

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 344

fyrtiotredje årgången

1 december 2000

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Rådet

2000/C 344/01

Gemensam ståndpunkt (EG) nr 48/2000 av den 28 september 2000, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället

1

2000/C 344/02

Gemensam ståndpunkt (EG) nr 49/2000 av den 10 oktober 2000, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag

23

SV

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 48/2000

antagen av rådet den 28 september 2000

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/.../EG om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället

(2000/C 344/01)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 samt artiklarna 55 och 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I fördraget föreskrivs upprättandet av en inre marknad och inrättandet av ett system som säkerställer att konkurrensen på den inre marknaden inte snedvrids. En harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om upphovsrätt och närstående rättigheter bidrar till att uppnå dessa mål.
- (2) Europeiska rådet framhöll vid sitt möte på Korfu den 24–25 juni 1994 behovet av att skapa allmänna och

flexibla rättsliga ramar på gemenskapsnivå för att främja informationssamhällets utveckling i Europa. För detta krävs bland annat en inre marknad för nya varor och tjänster. En betydande gemenskapslagstiftning som kan ligga till grund för ett sådant regelverk finns redan eller håller på att utarbetas. Upphovsrätt och närstående rättigheter är av stor betydelse i detta sammanhang, eftersom dessa rättigheter skyddar och stimulerar utveckling och marknadsföring av nya varor och tjänster samt skapandet och utnyttjandet av det kreativa innehållet i dessa.

- (3) Den föreslagna harmoniseringen kommer att underlätta genomförandet av den inre marknadsens fyra friheter och har samband med efterlevnaden av de grundläggande rättsprinciperna och särskilt avseende äganderätt, inklusive immaterialrätt, samt yttrandefrihet och allmänintresset.
- (4) Harmoniserade rättsliga ramar för upphovsrätt och närstående rättigheter kommer genom ökad klarhet i rättsligt hänseende och genom att en hög skyddsnivå skapas inom området för immaterialrätt att uppmuntra till betydande investeringar i kreativ och innovativ verksamhet, bl.a. då det gäller nätfrastruktur, vilket i sin tur leder till tillväxt och ökad konkurrenskraft för europeisk industri inom såväl innehållsskapande som informationsteknik och mer allmänt inom ett brett område av industri- och kultursektorer. Detta kommer att säkerställa sysselsättningen och främja skapandet av nya arbetstillfällen.

(1) EGT C 108, 7.4.1998, s. 6 och EGT C 180, 25.6.1999, s. 6.

(2) EGT C 407, 28.12.1998, s. 30.

(3) Europaparlamentets yttrande av den 10 februari 1999 (EGT C 150, 28.5.1999, s. 171), rådets gemensamma ståndpunkt av den 28 september 2000 och Europaparlamentets beslut av den... (ännu ej offentliggjort i EGT).

- (5) Genom den tekniska utvecklingen har formerna för skapande, produktion och utnyttjande mångfaldigats och diversifierats. Även om detta inte kräver nya begrepp för skyddet inom området för immaterialrätt, bör den nu gällande lagstiftningen om upphovsrätt och närstående rättigheter anpassas och kompletteras för att på ett tillfredsställande sätt svara mot den ekonomiska verkligheten, t.ex. de nya utnyttjandeformerna.
- (6) Utan en harmonisering på gemenskapsnivå kan nationellt lagstiftningsarbete, som redan har inletts i ett antal medlemsstater för att svara mot de tekniska utmaningarna, leda till betydande skillnader i skyddet och därmed till inskränkningar av den fria rörligheten för varor och tjänster, som innehåller eller bygger på immaterialrätt, med en ny splittring av den inre marknaden och inkonsekvens i lagstiftningen som följd. Effekterna av sådana rättsliga skillnader och osäkerhetskällor kommer att bli än större i takt med den fortsatta utvecklingen av informationssamhället, som redan har lett till att immateriella rättigheter i allt högre grad utnyttjas över nationsgränserna. Denna utveckling kommer att intensifieras och bör så göra. Betydelsefulla rättsliga skillnader och oklarheter i fråga om skyddet kan vara ett hinder för att uppnå stordriftsfördelar för nya varor och tjänster med innehåll som omfattas av upphovsrätt och närstående rättigheter.
- (7) Den gemenskapsrättsliga ramen för skyddet av upphovsrätt och närstående rättigheter måste därför även anpassas och kompletteras i den utsträckning som krävs för att den inre marknaden skall fungera väl. Därför bör sådana nationella bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter anpassas, vilka skiljer sig avsevärt åt mellan medlemsstaterna eller vilka skapar rättslig oklarhet till hinder för en väl fungerande inre marknad och en sund utveckling av informationssamhället i Europa, vidare bör inkonsekventa nationella åtgärder med anledning av den tekniska utvecklingen undvikas, medan däremot skillnader som inte har några negativa effekter på den inre marknads funktion inte behöver avlägsnas eller förebyggas.
- (8) Informationssamhällets sociala, samhälleliga och kulturella konsekvenser kräver att man beaktar de specifika egenskaperna hos varornas och tjänsternas innehåll.
- (9) Utgångspunkten för en harmonisering av upphovsrätt och närstående rättigheter måste vara en hög skyddsnivå, eftersom dessa rättigheter har en avgörande betydelse för det intellektuella skapandet. Skyddet av dem bidrar till att bevara och utveckla kreativiteten och gagnar upphovsmän, utövande konstnärer, producenter, konsumenter, kultur, näringsliv och allmänhet. Immaterialrätt har därför erkänts som en integrerad del av äganderätten.
- (10) För att upphovsmännen och de utövande konstnärerna skall kunna fortsätta med sin skapande och konstnärliga verksamhet måste de få en skälig ersättning för utnyttjandet av sina verk och detsamma gäller producenterna som måste kunna finansiera denna verksamhet. De investeringar som krävs för att producera varor, t.ex. fonogram, filmer eller multimedieprodukter, och tjänster, t.ex. sådana som tillhandahålls på begäran, är betydande. Ett tillfredsställande rättsligt skydd av immateriella rättigheter är nödvändigt för att säkerställa sådan ersättning och för att möjliggöra en tillfredsställande avkastning på investeringarna.
- (11) Ett effektivt och strikt system för skydd av upphovsrätten och närstående rättigheter är ett av de viktigaste sätten för att se till att det europeiska kulturskapandet och den europeiska kulturproduktionen får nödvändiga resurser och för att värna om skapande och utövande konstnärers självständighet och värdighet.
- (12) Ett tillfredsställande skydd för upphovsrättsliga verk och alster som omfattas av närstående rättigheter är även av stor betydelse kulturellt sett. Enligt artikel 151 i fördraget skall gemenskapen beakta de kulturella aspekterna då den handlar.
- (13) Att tillsammans söka efter, och på europeisk nivå konsekvent tillämpa, tekniska åtgärder för att skydda verken och de andra alstren och ge nödvändig information om rättigheterna är av grundläggande betydelse, eftersom det yttersta syftet med dessa åtgärder är att säkerställa tillämpningen av i lag fastlagda principer och garantier.
- (14) Detta direktiv bör främja utbildning och kultur genom skyddet av verk och andra alster och på samma gång medge undantag eller inskränkningar i allmänhetens intresse när det gäller utbildning och undervisning.
- (15) Den diplomatkonferens som hölls under ledning av Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO) i december 1996 utmynnade i att två nya fördrag antogs, WIPO-fördraget om upphovsrätt och WIPO-fördraget om framföranden och fonogram, som behandlar skydd för upphovsmän respektive skydd för utövande konstnärer och fonogramproducenter. Genom dessa fördrag uppdateras det internationella skyddet av upphovsrätt och närstående rättigheter i betydande utsträckning, inte minst i fråga om den så kallade digitala agendan, och möjligheterna för att bekämpa piratkopieringen runt om i världen förbättras. Gemenskapen och en majoritet av medlemsstaterna har redan undertecknat fördragen, och förberedelseprocessen för gemenskapens och medlemsstaternas ratificering av fördragen pågår. Genom detta direktiv uppfylls också ett antal av dessa nya internationella förpliktelser.

- (16) Eftersom ansvarsfrågan, då det gäller verksamheter i nätmiljö, inte endast berör upphovsrätt och närstående rättigheter utan även andra områden, t.ex. förtal, vilseledande reklam och varumärkesintrång, kommer denna fråga att behandlas på ett övergripande sätt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel")⁽¹⁾ som förtydligar och harmoniserar olika rättsliga frågor i samband med informationssamhällets tjänster, bl.a. elektronisk handel. Det här direktivet bör genomföras enligt en tidsplan liknande den för genomförandet av direktivet om elektronisk handel, eftersom det direktivet utgör en harmoniserad ram för principer och bestämmelser som bl.a. berör vissa viktiga delar i det här direktivet. Det här direktivet påverkar inte bestämmelserna om ansvar i det direktivet.
- (17) I synnerhet mot bakgrund av de krav som den digitala miljön medför är det nödvändigt att säkerställa att rättighetsförvaltande organisationer uppnår en högre grad av rationalisering och överblick i fråga om efterlevnaden av konkurrensreglerna.
- (18) Detta direktiv påverkar inte bestämmelser i medlemsstaterna när det gäller förvaltning av rättigheter, t.ex. kollektiva avtalslicenser med utsträckt verkan.
- (19) Rättsinnehavarnas ideella rättigheter bör utövas i enlighet med medlemsstaternas lagstiftning och bestämmelserna i Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk, WIPO-fördraget om upphovsrätt och WIPO-fördraget om framföranden och fonogram. Dessa ideella rättigheter omfattas inte av detta direktiv.
- (20) Detta direktiv bygger på de principer och regler som redan fastlagts genom de direktiv som nu är i kraft på området, särskilt direktiven 91/250/EEG⁽²⁾, 92/100/EEG⁽³⁾, 93/83/EEG⁽⁴⁾, 93/98/EEG⁽⁵⁾ och 96/9/EG⁽⁶⁾,
- saamt utvecklar och sätter in dem i ett sammanhang, nämligen informationssamhället. Bestämmelserna i detta direktiv bör inte påverka bestämmelserna i de direktiven, om inte annat föreskrivs i detta direktiv.
- (21) I detta direktiv bör området fastställas för de handlingar som omfattas av mångfaldiganderätten i fråga om de olika rättsinnehavarna. Detta bör göras i överensstämmelse med gemenskapens regelverk. En vid definition av dessa handlingar krävs för att säkerställa klarhet i rättsligt avseende på den inre marknaden.
- (22) Syftet att på lämpligt sätt främja spridning av kultur får inte nås genom att ett strikt skydd av rättigheter offras eller genom att otillåtna former av spridning av efterbildade kulturella verk tolereras.
- (23) I detta direktiv bör upphovsmannens rätt till överföring till allmänheten harmoniseras ytterligare. Denna rätt bör förstås i vid mening och omfatta all överföring till allmänheten som inte är närvarande på den plats varifrån överföringen sker. Denna rätt bör omfatta all sådan sändning eller vidare-sändning av ett verk till allmänheten på trådbunden eller trådlös väg, inklusive radio- och televisionssändningar. Denna rätt omfattar inga andra åtgärder.
- (24) Rätten som avses i artikel 3.2, att göra andra alster tillgängliga för allmänheten, bör anses omfatta alla åtgärder varigenom sådana alster görs tillgängliga för den del av allmänheten som inte är närvarande på den plats varifrån tillgängliggörandet sker och omfattar inte några andra åtgärder.
- (25) De rättsliga oklarheterna i fråga om nivån och arten av skydd för handlingar som består av tillhandahållande på begäran via nät av upphovsrättsligt skyddade verk och alster som skyddas av närstående rättigheter bör lösas genom bestämmelser om harmoniserat skydd på gemenskapsnivå. Det bör klargöras att alla rättsinnehavare som erkänns i detta direktiv har ensamrätt att göra upphovsrättsligt skyddade verk och andra alster tillgängliga för allmänheten genom interaktiva tillhandahållanden på beställning. Sådant interaktivt tillhandahållande på begäran utmärks av att enskilda personer kan få tillgång till dem på en plats och vid en tidpunkt som de bestämmer individuellt.
- (26) När det gäller tjänster som programföretag tillhandahåller på begäran vilka avser radio- och televisionsprogram som innehåller musik från kommersiella fonogram såsom en integrerad del, skall kollektiva licensavtal uppmuntras så att ersättning för de berörda rättigheterna lättare kan ges.

(1) EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

(2) Rådets direktiv 91/250/EEG av den 14 maj 1991 om rättsligt skydd för datorprogram (EGT L 122, 17.5.1991, s. 42). Direktivet ändrat genom direktiv 93/98/EEG.

(3) Rådets direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det immaterialrättsliga området (EGT L 346, 27.11.1992, s. 61). Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/98/EEG.

(4) Rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidare-sändning via kabel (EGT L 248, 6.10.1993, s. 15).

(5) Rådets direktiv 93/98/EEG av den 29 oktober 1993 om harmonisering av skyddstiden för upphovsrätt och vissa närstående rättigheter (EGT L 290, 24.11.1993, s. 9).

(6) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, 27.3.1996, s. 20).

- (27) Enbart tillhandahållandet av de fysiska förutsättningarna för att möjliggöra eller genomföra en överföring skall inte i sig betraktas som överföring i den mening som avses i detta direktiv.
- (28) I det upphovsrättsliga skyddet enligt detta direktiv ingår ensamrätt att bestämma över spridning av verk som ingår i en fysisk vara. Genom den första försäljningen inom gemenskapen av originalet eller kopior av ett verk, om den görs av rättsinnehavaren eller med dennes samtycke, konsumeras bestämmanderätten över vidareförsäljningen av föremålet inom gemenskapen. Denna rätt bör dock inte vara konsumerad då det gäller original eller kopior av ett verk som säljs utanför gemenskapen av rättsinnehavaren eller med dennes samtycke. Upphovsmannens uthyrnings- och utlåningsrättigheter fastställs i direktiv 92/100/EEG. Den spridningsrätt som föreskrivs i det här direktivet påverkar inte de bestämmelser om uthyrnings- och utlåningsrättigheter som återfinns i kapitel I i det direktivet.
- (29) Frågan om konsumtion uppstår inte då det gäller tjänster, särskilt inte i fråga om online-tjänster. Det gäller även fysiska kopior av ett verk eller av andra alster som framställts av en användare av en sådan tjänst med rättsinnehavarens samtycke. Detta gäller därför även uthyrning och utlåning av originalet och kopior av verk eller andra alster eftersom dessa handlingar är att karaktärisera som tjänster. Till skillnad från cd-rom och cd-i, där immateriella rättigheter ingår i ett fysiskt medium, nämligen ett exemplar av en vara, är varje online-tjänst en handling för vilken tillstånd krävs, om den omfattas av upphovsrätt eller en närstående rättighet.
- (30) De rättigheter som avses i detta direktiv kan överföras, överlåtas eller bli föremål för avtalade licenser utan att detta påverkar den relevanta nationella lagstiftningen om upphovsrätt och närstående rättigheter.
- (31) En skälighetsavvägning mellan rättigheter och intressen hos de olika kategorierna av rättsinnehavare samt mellan de olika kategorierna av rättsinnehavare och användarna av skyddade alster måste upprätthållas. De befintliga undantag och inskränkningar från rättigheterna som fastställts av medlemsstaterna måste bli föremål för en ny bedömning där hänsyn tas till den nya elektroniska miljön. De skillnader som finns i fråga om undantag och inskränkningar, då det gäller vissa handlingar som omfattas av ensamrättigheter, har en direkt negativ inverkan på hur den inre marknaden för upphovsrätt och närstående rättigheter fungerar. Sådana skillnader kan mycket väl bli mer uttalade på grund av den vidare utvecklingen av gränsöverskridande utnyttjande av verk samt av verksamheter som sker över nationsgränser. För att säkerställa en väl fungerande inre marknad bör dessa undantag och inskränkningar ges en mer harmoniserad definition. Harmoniseringsgraden bör vara beroende av undantagens effekter på den inre marknadens förmåga att fungera väl.
- (32) Detta direktiv innehåller en uttömmande förteckning över undantagen och inskränkningarna från mångfaldiganderätten och rätten till överföring till allmänheten. Vissa undantag och inskränkningar gäller endast mångfaldiganderätten, när så är lämpligt. I denna förteckning tas vederbörlig hänsyn till de olika rättstraditionerna i medlemsstaterna, samtidigt som syftet är att säkerställa en fungerande inre marknad. Medlemsstaterna bör nå samstämmighet i tillämpningen av dessa undantag och inskränkningar, och detta kommer att utvärderas vid den kommande översynen av genomförandelagstiftningen.
- (33) Ensamrätten till mångfaldigande bör omfattas av ett undantag som medger vissa fall av tillfälligt mångfaldigande som är flyktigt eller utgör en underordnad användning och som utgör en integrerad och väsentlig del i en teknisk process som uteslutande syftar till att möjliggöra antingen en effektiv överföring i ett nät mellan tredje parter via en mellanhand eller en laglig användning av ett verk eller annat alster. Det aktuella mångfaldigandet bör inte ha något självständigt ekonomiskt värde. I den mån som det uppfyller dessa villkor, bör detta undantag även omfatta åtgärder som gör att webbläsning och cachelagring kan ske, inbegripet sådana som gör att överföringssystem kan fungera effektivt, under förutsättning att mellanhanden inte ändrar informationen och inte ingriper i den lagliga användningen av den teknik som är allmänt vedertagen och som används inom branschen för att få fram data om hur informationen används. En användning bör anses laglig om den görs med rättsinnehavarens tillstånd eller inte är otillåten enligt lag.
- (34) Medlemsstaterna bör ges möjlighet att besluta om vissa undantag och inskränkningar, t.ex. för pedagogiskt eller vetenskapligt syfte, till förmån för offentliga institutioner, t.ex. bibliotek och arkiv, för användning i nyhetsrapportering, för citat, för användning av funktionshinderade, för allmän säkerhet och för användning i administrativa och rättsliga förfaranden.
- (35) När det gäller vissa undantag eller inskränkningar bör rättsinnehavarna få rimlig kompensation för att ge dem skälighetsersättning för användningen av deras skyddade verk eller andra alster. Vid fastställande av formen, de närmare bestämmelserna om och den eventuella nivån

på denna rimliga kompensation bör de särskilda förhållandena i varje enskilt fall beaktas. När dessa förhållanden bedöms är ett värdefullt kriterium den eventuella skadan för rättsinnehavarna av åtgärden i fråga. I de fall när rättsinnehavarna redan har erhållit betalning i någon annan form, t.ex. som en del av en licensavgift, behöver det inte krävas någon särskild eller separat betalning. Vid fastställandet av nivån på den rimliga kompensationen bör full hänsyn tas till i hur stor utsträckning sådana tekniska åtgärder som avses i detta direktiv används. I vissa situationer när förfånget för rättsinnehavaren är obetydligt behöver det inte uppkomma någon betalningsskyldighet.

- (36) Medlemsstaterna får bestämma om rimlig kompensation till rättsinnehavare även när de tillämpar de frivilliga bestämmelserna om undantag eller inskränkningar för vilka någon sådan kompensation inte erfordras.
- (37) De befintliga nationella ordningarna för reprografi skapar, i den mån de förekommer, inte några större hinder för den inre marknaden. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att besluta om undantag eller inskränkningar i fråga om reprografi.
- (38) Medlemsstaterna bör ges möjlighet att besluta om undantag eller inskränkningar, förutsatt att rimlig kompensation säkerställs, från mångfaldiganderätten för vissa former av mångfaldigande av ljudmaterial, bildmaterial och audiovisuellt material för privat bruk. Detta kan omfatta införande eller förlängning av ersättningssystem som kompensation för förfånget för rättsinnehavarna. Även om skillnader mellan dessa ersättningssystem påverkar den inre marknadens funktion, bör dessa skillnader, då det gäller analog privatkopiering, inte få några betydande effekter på informationssamhällets utveckling. Digital privatkopiering kan bli vanligare och få större ekonomisk betydelse. Vederbörlig hänsyn bör därför tas till skillnaderna mellan digital privatkopiering och analog privatkopiering, och det bör i vissa avseenden göras åtskillnad mellan dem.
- (39) När medlemsstaterna tillämpar undantaget eller inskränkningen för privatkopiering bör de vederbörligen beakta den tekniska och ekonomiska utvecklingen, särskilt i fråga om digital privatkopiering och ersättningssystem, när effektiva tekniska skyddsåtgärder finns att tillgå. Sådana undantag eller inskränkningar bör inte hindra användningen av tekniska åtgärder eller att de genomdrivs för att hindra kringgående.
- (40) Medlemsstaterna får besluta om undantag eller inskränkningar till förmån för vissa inrättningar utan vinstsyfte, t.ex. bibliotek som är tillgängliga för allmänheten och liknande institutioner, samt arkiv. Detta bör dock begränsas till vissa särskilda fall som omfattas av mångfaldiganderätten. Sådana undantag eller inskränkningar bör inte omfatta användning i samband med onlineleveranser av skyddade verk och andra alster. Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas möjlighet till undantag från den exklusiva rätten till offentlig utlåning enligt artikel 5 i direktiv 92/100/EEG. Det är därför lämpligt att uppmuntra särskilda kontrakt eller licenser som på ett balanserat sätt främjar dessa inrättningar och deras syften vad avser spridningsändamål.
- (41) När undantaget eller inskränkningen för efemära upptagningar som utförs av radio- och televisionsföretag tillämpas är det underförstått att företagets egen utrustning också omfattar sådan utrustning som tillhör en person som agerar på radio- och televisionsföretagets vägnar och under dess ansvar.
- (42) När undantaget eller inskränkningen för utbildning och vetenskaplig forskning i icke-kommersiella syften, inbegripet distansundervisning, tillämpas bör den aktuella verksamhetens icke-kommersiella natur avgöras av verksamheten som sådan. Den berörda inrättningens organisationsstruktur och finansieringssätt är i detta avseende inte avgörande.
- (43) Det är under alla omständigheter viktigt att medlemsstaterna vidtar alla åtgärder som är nödvändiga för att underlätta tillgången till verk för personer som har ett funktionshinder som hindrar dem från att utnyttja själva verken och härvid ägna särskild uppmärksamhet åt tillgängliga förmedlingsformer.
- (44) Tillämpningen av undantagen och inskränkningarna i detta direktiv bör ske i överensstämmelse med internationella förpliktelser. Sådana undantag och inskränkningar bör inte tillämpas på ett sätt som inkräktar på rättsinnehavarens legitima intressen eller gör intrång i det normala utnyttjandet av dennes verk eller andra alster. När medlemsstaterna beslutar om sådana undantag eller inskränkningar, bör de särskilt ta vederbörlig hänsyn till de ökande ekonomiska verkningar dessa undantag eller inskränkningar kan få i den nya elektroniska miljön. Räckvidden för vissa undantag eller inskränkningar kan därför behöva begränsas ytterligare, då det gäller vissa nya användningar av upphovsrättsligt skyddade verk och andra alster.

- (45) De undantag och inskränkningar som anges i artikel 5.2, 5.3 och 5.4 bör emellertid inte utgöra ett hinder för att närmare fastställa avtalsförhållanden som är avsedda att garantera rimlig kompensation till rättsinnehavarna, om den nationella lagstiftningen tillåter det.
- (46) Med hjälp av medlare kan man hjälpa användare och rättsinnehavare att lösa tvister. Kommissionen bör i samarbete med medlemsstaterna genomföra en undersökning inom ramen för kontaktkommittén för att finna nya juridiska sätt för att lösa tvister om upphovsrätt och närstående rättigheter.
- (47) Den tekniska utvecklingen kommer att ge rättsinnehavarna möjlighet att tillämpa tekniska åtgärder som utformats för att förhindra eller begränsa handlingar som inte är godkända av innehavarna av någon upphovsrätt, till upphovsrätten närstående rättighet eller rätt av sitt eget slag angående databaser. Det finns dock risk för att olaglig verksamhet kan komma att bedrivas i syfte att möjliggöra eller underlätta ett kringgående av det tekniska skydd som dessa åtgärder ger. För att förhindra en uppsplittring i fråga om juridiska metoder som skulle kunna hindra den inre marknaden från att fungera, krävs det att det upprättas ett harmoniserat rättsligt skydd mot kringgående av effektiva tekniska åtgärder och mot tillhandahållande av anordningar, produkter och tjänster i detta syfte.
- (48) Ett sådant rättsligt skydd bör ges för tekniska åtgärder som effektivt begränsar åtgärder som inte är godkända av innehavarna av någon upphovsrätt, till upphovsrätten närstående rättighet eller rätt av sitt eget slag angående databaser, dock utan att hindra den elektroniska utrustningens normala funktion eller den tekniska utvecklingen av den. Detta rättsliga skydd innebär ingen skyldighet att utforma anordningar, produkter, komponenter eller tjänster så att de motsvarar tekniska åtgärder, så länge som en sådan anordning, produkt, komponent eller tjänst inte på annat sätt omfattas av förbudet i artikel 6. Det rättsliga skyddet bör vara förenligt med proportionalitetsprincipen och inte medföra förbud mot sådana anordningar eller verksamheter som har något annat kommersiellt betyelsefullt syfte eller användningsområde än att kringgå tekniskt skydd. Detta skydd får i synnerhet inte hindra kryptografisk forskning.
- (49) Det rättsliga skyddet för tekniska åtgärder påverkar inte tillämpningen av nationella bestämmelser som förbjuder privat innehav av anordningar, produkter eller komponenter för kringgående av tekniska åtgärder.
- (50) Ett sådant harmoniserat rättsligt skydd påverkar inte de särskilda skyddsbestämmelserna enligt direktiv 91/250/EEG. Det bör i synnerhet inte omfatta skyddet för sådana tekniska åtgärder som används i samband med datorprogram som behandlas uteslutande i det direktivet. Det bör inte hämma eller förhindra utveckling eller användning av några vägar för att kringgå en teknisk åtgärd som behövs för att möjliggöra handlingar som utförts i enlighet med bestämmelserna i artikel 5.3 eller artikel 6 i direktiv 91/250/EEG. Undantag från de ensamrättigheter som gäller datorprogram fastställs endast i artiklarna 5 och 6 i det direktivet.
- (51) Tillämpligheten av det rättsliga skyddet för tekniska åtgärder påverkar inte allmän ordning, enligt artikel 5, eller allmän säkerhet. Medlemsstaterna bör främja frivilliga åtgärder från rättsinnehavarnas sida, inbegripet ingående och genomförande av avtal mellan rättsinnehavare och andra berörda parter, så att syftet med vissa undantag eller inskränkningar enligt nationell lagstiftning skall kunna uppnås i enlighet med detta direktiv. I avsaknad av sådana frivilliga åtgärder eller avtal inom rimlig tid bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att se till att rättsinnehavarna ger de personer som har rätt till sådana undantag eller inskränkningar lämpliga möjligheter att utnyttja dessa, genom att ändra en genomförd teknisk åtgärd eller på annat sätt. För att förhindra missbruk av sådana åtgärder som vidtagits av rättighetsinnehavarna, bl.a. inom ramen för avtal, eller av medlemsstaterna, bör dock alla tekniska åtgärder som används vid genomförandet av sådana åtgärder åtnjuta rättsligt skydd.
- (52) När medlemsstaterna genomför ett undantag eller inskränkning för privat kopiering i enlighet med artikel 5.2 b bör de på samma sätt främja frivilliga åtgärder för att syftet med undantaget eller inskränkningen skall kunna uppnås. Om inga sådana frivilliga åtgärder för att göra mångfaldigande för privat bruk möjligt har genomförts inom rimlig tid får medlemsstaterna vidta åtgärder så att de personer som har rätt till undantaget eller inskränkningen i fråga kan utnyttja denna rätt. Frivilliga åtgärder från rättsinnehavarnas sida, inbegripet avtal mellan rättsinnehavare och andra berörda parter, eller åtgärder som vidtas av medlemsstaterna, hindrar inte rättsinnehavarna från att vidta tekniska åtgärder som överensstämmer med de undantag eller inskränkningar

för kopiering för privat bruk i den nationella lagstiftningen som överensstämmer med artikel 5.2 b, varvid hänsyn skall tas till att rimlig kompensation skall utges enligt den bestämmelsen och till de eventuella skillnaderna mellan olika användningsvillkor i enlighet med artikel 5.5, till exempel begränsning av antalet exemplar vid mångfaldigandet. För att förhindra missbruk av sådana åtgärder bör alla tekniska åtgärder som tillämpas vid genomförandet av dem åtnjuta rättsligt skydd.

(53) Betydande framsteg har gjorts i fråga om internationell standardisering av tekniska system för identifiering av verk och andra skyddade alster i digital form. I en miljö som i ökande utsträckning utnyttjar nät kan skillnader mellan de tekniska åtgärderna leda till inkompatibilitet mellan system inom gemenskapen. Kompatibilitet och interoperabilitet mellan olika system bör främjas. Det är i högsta grad önskvärt att utvecklingen av globala system främjas.

(54) Den tekniska utvecklingen kommer att underlätta spridning av verk, särskilt via nät, och det kommer därför att krävas att rättsinnehavarna bättre kan identifiera verket eller alstret, upphovsmannen eller någon annan rättsinnehavare samt att de lämnar information om villkoren för användningen av verket eller alstret för att underlätta förvaltningen av de rättigheter som är knutna till dem. Rättsinnehavarna bör uppmuntras att använda märkning som, utöver den ovannämnda informationen, bland annat innehåller deras tillstånd när verk eller andra alster läggs ut på näten.

(55) Det finns dock risk för att olaglig verksamhet kommer att äga rum i syfte att avlägsna eller ändra den till verket knutna elektroniska informationen om förvaltningen av rättigheterna eller på annat sätt sprida, importera i spridningssyfte, sända via radio eller television, överföra till eller göra tillgängliga för allmänheten verk eller andra skyddade alster från vilka denna information har avlägsnats utan tillstånd. För att förhindra en uppsplittning i rättsligt avseende som skulle kunna hindra den inre marknaden från att fungera, krävs att ett harmoniserat rättsligt skydd mot varje sådan verksamhet upprättas.

(56) Varje sådant informationssystem för förvaltning av rättigheter som avses ovan kan, beroende på dess utformning, samtidigt behandla personuppgifter om individers konsumtionsmönster i fråga om skyddade alster och göra det möjligt att kartlägga dessa individers beteende i online-sammanhang. De tekniska åtgärderna måste därför bland sina funktioner ha spärar för skydd av privatlivet enligt Europaparlaments och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda när det gäller behandling av och fri rörlighet för personuppgifter⁽¹⁾.

(57) Medlemsstaterna bör se till att det finns effektiva sanktioner och möjligheter att vidta rättsliga åtgärder mot överträdelse av de rättigheter och skyldigheter som fastställs i detta direktiv. De bör vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att dessa sanktioner och möjligheter att vidta rättsliga åtgärder tillämpas. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande och bör inbegripa möjligheten att söka skadestånd och/eller begära föreläggande samt, i tillämpliga fall, begära beslag av det material som använts vid överträdelsen.

(58) I synnerhet i den digitala miljön kan de tjänster som mellanhänder erbjuder i ökande grad utnyttjas av en tredje part för att göra intrång. I många fall är det dessa mellanhänder som har de största möjligheterna att sätta stopp för sådant intrång. Utan att andra tillgängliga sanktioner och möjligheter att vidta rättsliga åtgärder påverkas bör rättsinnehavare därför ha möjlighet att begära ett föreläggande mot en mellanhand som i ett nät förmedlar en tredje mans intrång i ett skyddat verk eller annat alster i ett nät. Denna möjlighet bör finnas tillgänglig även i sådana fall då de åtgärder som mellanhanden vidtar är undantagna enligt artikel 5. Villkoren och bestämmelserna för förelägganden av detta slag bör medlemsstaterna själva bestämma om i sin nationella lagstiftning.

(59) Det skydd som föreskrivs i detta direktiv bör inte påverka nationella bestämmelser eller gemenskapsbestämmelser på andra områden, t.ex. industriell äganderätt, data-skydd, villkorad tillgång, tillgång till allmänna handlingar och regeln om kronologi för utnyttjande i media, som kan påverka skyddet av upphovsrätt eller närstående rättigheter.

(60) För att följa bestämmelserna i WIPO-fördraget om framföranden och fonogram bör direktiven 92/100/EEG och 93/98/EEG ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte och tillämpningsområde

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv avser det rättsliga skyddet för upphovsrätt och närstående rättigheter inom den inre marknaden, med särskild tonvikt på informationssamhället.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

2. Med undantag av de fall som anges i artikel 11 skall detta direktiv inte på något sätt påverka befintliga gemenskapsbestämmelser om

- a) det rättsliga skyddet för datorprogram,
- b) uthyrnings- och utlåningsrättigheter samt vissa upphovsrätten närstående rättigheter på immaterialrättens område,
- c) upphovsrätt och närstående rättigheter beträffande satellitsändningar och vidareändringar via kabel av program,
- d) skyddstiden för upphovsrätt och vissa närstående rättigheter,
- e) det rättsliga skyddet för databaser.

KAPITEL II

Rättigheter och undantag

Artikel 2

Rätten till mångfaldigande

Medlemsstaterna skall föreskriva en ensamrätt att tillåta eller förbjuda direkt eller indirekt, tillfälligt eller permanent, mångfaldigande, oavsett metod och form, helt eller delvis

- a) för upphovsmän: av deras verk,
- b) för utövande konstnärer: av upptagningar av deras framföranden,
- c) för fonogramframställare: av deras fonogram,
- d) för framställarna av de första upptagningarna av filmer: av original och kopior av deras filmer,
- e) för radio- och televisionsföretag: av upptagningar av deras utsändningar, trådöverförda såväl som luftburna, inklusive kabel- och satellitsändningar.

Artikel 3

Rätten till överföring av verk till allmänheten och rätten att göra andra alster tillgängliga för allmänheten

1. Medlemsstaterna skall ge upphovsmän ensamrätt att tillåta eller förbjuda varje överföring till allmänheten av deras verk, på trådbunden eller trådlös väg, inbegripet att verken görs tillgängliga för allmänheten på ett sådant sätt att enskilda kan få tillgång till dessa verk från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer.

2. Medlemsstaterna skall ge ensamrätt att tillåta eller förbjuda tillgängliggörandet för allmänheten, på trådbunden eller trådlös väg, på ett sådant sätt att enskilda kan få tillgång till dem från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer,

- a) för utövande konstnärer: av upptagningar av deras framföranden,
- b) för fonogramframställare: av deras fonogram,
- c) för framställarna av de första upptagningarna av filmer: av originalet och kopior av deras filmer, och
- d) för radio- och televisionsföretag: av upptagningar av deras sändningar, trådöverförda såväl som luftburna, inklusive kabel- och satellitsändningar.

3. De rättigheter som avses i punkterna 1 och 2 skall inte anses vara konsumerade genom någon form av överföring till allmänheten eller genom att alster görs tillgängliga för allmänheten enligt denna artikel.

Artikel 4

Spridningsrätt

1. Medlemsstaterna skall ge upphovsmän ensamrätt att tillåta eller förbjuda all slags spridning till allmänheten, genom försäljning eller på annat sätt, av originalet av deras verk eller av kopior av detta.

2. Spridningsrätten för originalet eller kopior av verket skall inte konsumeras inom gemenskapen förutom i de fall då den första försäljningen av exemplaret i fråga, eller då den första gången någon annan form av överföring av äganderätten till detta, görs inom gemenskapen av rättsinnehavaren eller med dennes samtycke.

Artikel 5

Undantag och inskränkningar

1. Tillfälliga former av mångfaldigande enligt artikel 2, som är flyktiga eller utgör ett inkluderande av underordnad betydelse och som utgör en integrerad och väsentlig del i en teknisk process vars enda syfte är att möjliggöra

- a) en överföring i ett nät mellan tredje parter via en mellanhand eller
- b) en laglig användning

av ett verk eller annat alster och som inte har någon självständig ekonomisk betydelse, skall undantas från den rätt till mångfaldigande som avses i artikel 2.

2. Medlemsstaterna får föreskriva undantag eller inskränkningar från den rätt till mångfaldigande som avses i artikel 2 i följande fall:

- a) För mångfaldigande på papper eller varje annat liknande medium utfört med någon form av fotografisk teknik eller genom någon annan process med liknande resultat, med undantag av notblad, under förutsättning att rättsinnehavarna får rimlig kompensation.
- b) För mångfaldigande på alla typer av medier utfört för en fysisk persons privata bruk och i icke-kommersiellt syfte, under förutsättning att rättsinnehavarna får rimlig kompensation varvid hänsyn skall tas till huruvida de tekniska åtgärder som avses i artikel 6 har tillämpats på det berörda verket eller alstret eller inte.
- c) För särskilda fall av mångfaldigande, utan direkt eller indirekt ekonomisk eller kommersiell vinning, av bibliotek, utbildningsanstalter eller museer som är tillgängliga för allmänheten eller av arkiv.
- d) För efemära upptagningar av verk som utförs av radio- och televisionsföretag med hjälp av egen utrustning och för användning i de egna sändningarna; bevarande av dessa inspelningar i officiella arkiv får tillåtas med hänvisning till deras särskilda dokumentära värde.
- e) För mångfaldigande av radio- och televisionssändningar som utförs av sociala institutioner med icke-kommersiella syften, till exempel sjukhus eller fängelser, under förutsättning att rättsinnehavarna får rimlig kompensation.

3. Medlemsstaterna får föreskriva undantag eller inskränkningar i de rättigheter som avses i artiklarna 2 och 3 i följande fall:

- a) Användning uteslutande i illustrativt syfte inom undervisning eller vetenskaplig forskning, i den utsträckning som är motiverad med hänsyn till det icke-kommersiella syfte som skall uppnås, förutsatt att källan, inbegripet upphovsmannens namn, anges när detta är möjligt.
- b) Användning för funktionshindre, om användningen har direkt samband med funktionshindret och är av icke-kommersiell natur, i den utsträckning som krävs med hänsyn till funktionshindret i fråga.
- c) Mångfaldigande av pressen, överföring till allmänheten eller tillgängliggörande av utgivna artiklar om aktuella ekonomiska, politiska eller religiösa ämnen eller av verk eller andra alster av liknande slag i radio- eller televisionssändningar om sådan användning inte är förenad med uttryckliga förbehåll och förutsatt att källan, inbegripet upphovsmannens namn, anges, eller användning av verk eller andra alster i samband med nyhetsrapportering, i den utsträckning som är motiverad med hänsyn till informationssyftet och förutsatt att källan,

inbegripet upphovsmannens namn, anges när detta är möjligt.

- d) Citat för användning i t.ex. kritik och recensioner, förutsatt att de avser ett verk eller annat alster som redan lagligen gjorts tillgängligt för allmänheten, att källan, inbegripet upphovsmannens namn, anges när detta är möjligt och att användningen sker i enlighet med god sed samt i den utsträckning som krävs med hänsyn till de särskilda ändamålet.
- e) Användning i den allmänna säkerhetens intresse eller för att garantera ett korrekt genomförande eller en korrekt rapportering av ett administrativt, parlamentariskt eller rättsligt förfarande.
- f) Användning av politiska tal samt utdrag ur offentliga föreläsningar eller liknande verk eller alster i den utsträckning som är motiverad med hänsyn till informationssyftet och förutsatt att källan, inbegripet upphovsmannens namn, anges när detta är möjligt.
- g) Användning under religiösa högtidligheter eller officiella högtidligheter som anordnas av en offentlig myndighet.
- h) Användning av verk, till exempel arkitektoniska verk eller skulpturer, avsedda att vara stadigvarande placerade på allmän plats.
- i) Inkluderande av underordnad betydelse av ett verk eller annat alster som del i ett annat material.
- j) Användning i syfte att annonsera en offentlig utställning eller försäljning av konstnärliga verk, i den utsträckning som behövs för att främja evenemanget.
- k) Användning i karikatyr-, parodi- eller pastischsyfte.
- l) Användning i samband med demonstration eller reparation av utrustning.
- m) Användning av ett konstnärligt verk i form av en byggnad eller en ritning eller plan av en byggnad i syfte att rekonstruera denna byggnad.
- n) Användning genom överföring eller genom tillgängliggörande för enskilda i forskningssyfte eller för privata studier genom därför avsedda terminaler i lokalerna hos sådana inrättningar som avses i punkt 2 c av verk och andra alster som finns i deras samlingar och som inte omfattas av köpe- eller licensvillkor.

o) Användning i vissa andra fall av mindre betydelse där undantag eller inskränkning redan finns enligt nationell lagstiftning, förutsatt att de endast berör analog användning och inte påverkar den fria rörligheten för varor och tjänster inom gemenskapen, om inte annat föreskrivs i de övriga undantag och inskränkningar som anges i denna artikel.

4. Om medlemsstaterna får föreskriva undantag eller inskränkning från rätten att mångfaldiga enligt punkterna 2 och 3 får de också föreskriva undantag eller inskränkning från spridningsrätten enligt artikel 4 i den utsträckning som är motiverad med hänsyn till syftet med det tillåtna mångfaldigandet.

5. De undantag och inskränkningar som föreskrivs i punkterna 1, 2, 3 och 4 får endast tillämpas i vissa särskilda fall som inte strider mot det normala utnyttjandet av verket eller annat alster och inte oskäligt inkräktar på rättsinnehavarnas legitima intressen.

KAPITEL III

Skydd av tekniska åtgärder och av information om rättighetsförvaltning

Artikel 6

Förpliktelser i fråga om tekniska åtgärder

1. Medlemsstaterna skall ge tillfredsställande rättsligt skydd mot kringgående av effektiva tekniska åtgärder om personen som utför kringgåendet känner till eller har skälig anledning att anta att han eller hon utför en sådan handling.

2. Medlemsstaterna skall ge tillfredsställande rättsligt skydd mot tillverkning, import, spridning, försäljning, uthyrning, marknadsföring i försäljnings- eller uthyrningssyfte eller innehav i kommersiellt syfte av anordningar, produkter eller komponenter eller tillhandahållande av tjänster som

- a) marknadsförs eller utannonseras i syfte att kringgå, eller
- b) endast har ett begränsat kommersiellt intresse eller användningsområde av betydande art utöver att kringgå, eller
- c) huvudsakligen är utformade, konstruerade, anpassade eller framtagna i syfte att möjliggöra eller underlätta kringgående av

en effektiv teknisk åtgärd.

3. I detta direktiv avses med *teknisk åtgärd* varje teknik, anordning eller komponent som har utformats till att vid normalt bruk förhindra eller begränsa handlingar, med avseende på verk eller andra alster, som inte är tillåtna av innehavaren av enligt lag föreskriven upphovsrätt eller enligt lag föreskrivna till upphovsrätten närstående rättigheter eller av den rätt av sitt eget slag som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG. Tekniska åtgärder skall anses vara "effektiva" om användningen av ett skyddat verk eller annat alster kontrolleras av rättsinnehavarna genom en åtkomstkontroll- eller skyddsprocess, t.ex. kryptering, kodning eller annan omvandling av verket eller alstret eller en kontrollmekanism för kopiering, om processen uppfyller skyddsändamålet.

4. Trots det rättsliga skyddet enligt punkt 1, i avsaknad av frivilliga åtgärder från rättsinnehavarnas sida, inbegripet avtal mellan rättsinnehavare och andra berörda parter, skall medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att rättsinnehavarna gör det möjligt för en person, som enligt nationell lagstiftning har rätt att utnyttja undantag eller inskränkningar i enlighet med artikel 5.2 a, 5.2 c–e, 5.3a–b eller 5.3 e, att utnyttja sådana undantag eller inskränkningar i den mån som behövs för att sådana undantag eller inskränkningar skall kunna utnyttjas, om denna person har laglig tillgång till det skyddade verket eller alstret i fråga.

Medlemsstaterna får även vidta sådana åtgärder när det gäller en person som har rätt att utnyttja ett undantag eller en inskränkning enligt artikel 5.2 b, om inte rättsinnehavarna redan möjliggjort mångfaldigande för privat bruk i den mån som behövs för att undantaget eller inskränkningen i fråga skall kunna utnyttjas och i enlighet med bestämmelserna i artikel 5.2 b och artikel 5.5, utan att rättsinnehavarna hindras från att i enlighet med dessa bestämmelser vidta lämpliga åtgärder vad avser antalet exemplar vid mångfaldigandet.

De tekniska åtgärder som tillämpas frivilligt av rättsinnehavarna, inbegripet sådana som tillämpas vid genomförandet av frivilliga avtal, och tekniska åtgärder som tillämpas vid genomförandet av de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna, skall åtnjuta det rättsliga skydd som föreskrivs i punkt 1.

Bestämmelserna i första och andra stycket skall inte tillämpas på verk eller andra alster som gjorts tillgängliga för allmänheten i enlighet med överenskomna avtalsvillkor på ett sätt som gör att enskilda kan få tillgång till dem från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer.

När denna artikel tillämpas inom ramen för direktiven 92/100/EEG och 96/9/EG skall denna punkt gälla i tillämpliga delar.

Artikel 7

Förpliktelser beträffande information om rättighetsförvaltning

1. Medlemsstaterna skall ge tillfredsställande rättsligt skydd mot följande handlingar som utförs av personer med vetskap om att detta sker utan tillstånd, nämligen

- a) avlägsnar eller ändrar elektronisk information om rättighetsförvaltning, eller
- b) vad gäller verk eller andra alster, som är skyddade enligt detta direktiv eller enligt kapitel III i direktiv 96/9/EG och från vilka information om rättighetsförvaltning har avlägsnats eller ändrats utan tillstånd, sprider, importerar i spridningssyfte, sänder ut i radio eller television, överför till eller gör dessa verk eller alster tillgängliga för allmänheten om personen i fråga vet eller har skälig anledning att anta att han därigenom orsakar, möjliggör, underlättar eller döljer intrång i någon i lag föreskriven upphovsrätt eller i lag föreskrivna upphovsrätten närstående rättigheter eller enligt den rätt av sitt eget slag som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG.

2. I denna artikel avses med *information om rättighetsförvaltning* all information, lämnad av rättsinnehavare i syfte att identifiera att verk eller annat alster som avses i detta direktiv eller omfattas av den rätt av sitt eget slag som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG, upphovsmannen eller andra rättsinnehavare, eller information om villkoren för användning av verket eller alstret liksom eventuella nummer eller koder som uttrycker sådan information.

Bestämmelserna i första stycket skall gälla när någon av dessa uppgifter är kopplad till en kopia av, eller framträder i samband med överföring till allmänheten av, ett verk eller annat alster som avses i detta direktiv eller omfattas av den rätt av sitt eget slag som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG.

KAPITEL IV

Gemensamma bestämmelser

Artikel 8

Sanktioner och möjligheter att vidta rättsliga åtgärder

1. Medlemsstaterna skall se till att det finns lämpliga sanktioner och möjligheter att vidta rättsliga åtgärder i fråga om intrång i de rättigheter och skyldigheter som fastställs i detta direktiv samt vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att dessa sanktioner och möjligheter att vidta rättsliga åtgärder tillämpas. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att rättsinnehavare, vilkas intressen berörs av en intrångshandling som utförs inom dess territorium, kan föra talan om skadestånd och/eller begära föreläggande samt, i tillämpliga fall, föra talan om beslag av det material som använts vid intrånget och även av sådana anordningar, produkter eller komponenter som avses i artikel 6.2.

3. Medlemsstaterna skall se till att rättsinnehavare har möjlighet att begära ett föreläggande gentemot mellanhänder vars tjänster utnyttjas av en tredje part för att göra intrång i en upphovsrätt eller närstående rättighet.

Artikel 9

Fortsatt tillämpning av andra rättsliga bestämmelser

Detta direktiv påverkar inte bestämmelser om i synnerhet patenträtt, varumärkesrätt, mönsterrätt, bruksmodeller, kretsmönster i halvledarprodukter, typsnitt, villkorad tillgång, tillgång till kabelöverföringar av radio- och televisionstjänster, skyddet för nationalskatter, deponeringsskyldighet enligt lag, lagstiftning om kartellbildning och illojal konkurrens, affärshemligheter, säkerhet, sekretess, dataskydd och skydd för privatlivet, tillgång till allmänna handlingar samt avtalsrätt.

Artikel 10

Tillämpning i tiden

1. Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas på alla verk och alla andra alster som avses i detta direktiv och som den ... (*) skyddas genom medlemsstaternas lagstiftning om upphovsrätt och närstående rättigheter eller som uppfyller kriterierna för skydd enligt bestämmelserna i detta direktiv eller i de bestämmelser som avses i artikel 1.2.

2. Detta direktiv skall inte påverka åtgärder som har vidtagits och rättigheter som har förvärvats före den... (*)

Artikel 11

Tekniska anpassningar

1. Direktiv 92/100/EEG ändras härmed på följande sätt:

- a) Artikel 7 skall utgå.

(*) Två år efter detta direktivs ikraftträdande.

b) Artikel 10.3 skall ersättas med följande:

"3. Inskränkningarna får endast tillämpas i vissa särskilda fall som inte strider mot det normala utnyttjandet av alstret och inte oskäligt inkräktar på rättsinnehavarens legitima intressen."

2. Artikel 3.2 i direktiv 93/98/EEG skall ersättas med följande:

"2. Fonogramframställares rättigheter skall upphöra 50 år efter det att upptagningen gjordes. Om fonogrammet har publicerats lagligt under den tiden skall dock dessa rättigheter upphöra 50 år från dagen för den första lagliga publiceringen. Om ingen laglig publicering har ägt rum under den period som anges i första meningen och om fonogrammet har lagligen överförs till allmänheten under denna period skall rättigheterna upphöra 50 år efter den dag då den första lagliga överföringen gjordes till allmänheten. Om emellertid skyddstiden enligt denna punkt, i dess lydelse före ändringen genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/.../EG av den ... om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället(*), har löpt ut och fonogramframställares rättigheter inte längre är skyddade den ... (**), skall denna punkt inte innebära att de rättigheterna åter blir skyddade.

(*) EGT L

(**) Två år efter detta direktivs ikraftträdande."

Artikel 12

Slutbestämmelser

1. Senast den ...(*) och därefter vart tredje år skall kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv, i vilken kommissionen bl.a. med stöd av särskild information som lämnats av medlemsstaterna särskilt skall undersöka tillämpningen av artiklarna 5, 6 och 8 mot bakgrund av utvecklingen på den digitala marknaden. När det gäller artikel 6 skall den särskilt undersöka om den artikeln ger en tillräcklig skyddsnivå och om lagliga handlingar påverkas negativt av användningen av effektiva tekniska åtgärder. När så krävs, särskilt för att säkerställa en fungerande inre marknad enligt artikel 14 i fördraget, skall kommissionen föreslå ändringar av detta direktiv.

(*) Fyra år efter detta direktivs ikraftträdande.

2. Skyddet av närstående rättigheter enligt detta direktiv inverkar inte på något sätt på skyddet av upphovsrätt.

3. En kontaktkommitté inrättas härmed. Den skall bestå av företrädare för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Den skall ha en företrädare för kommissionen som ordförande och sammanträda antingen på dennes initiativ eller på begäran av en medlemsstats delegation.

4. Kommittén skall ha följande uppgifter:

- a) Att anordna samråd om alla frågor i samband med tillämpningen av detta direktiv.
- b) Att underlätta informationsutbytet om den relevanta utvecklingen såväl i fråga om lagstiftning och rättspraxis som på det ekonomiska, sociala, kulturella och tekniska området.
- c) Att fungera som ett forum för bedömning av den digitala marknaden för verk och andra alster, däribland även privatkopiering och användning av tekniska åtgärder.

Artikel 13

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den ...(**). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

(**) Två år efter detta direktivs ikraftträdande.

Artikel 15

Utfärdat i ...

Adressater*På Europaparlamentets vägnar**På rådets vägnar*

...

...

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

*Talman**Ordförande*

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 21 januari 1998 överlämnade kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället⁽¹⁾ på grundval av artikel 47.2 samt artiklarna 55 och 95 i EG-fördraget.
2. Ekonomiska och sociala kommittén lämnade sitt yttrande den 9 september 1998⁽²⁾.
3. Europaparlamentet lämnade sitt yttrande vid första behandlingen den 10 februari 1999⁽³⁾.
4. Kommissionen lade fram ett ändrat förslag den 25 maj 1999⁽⁴⁾.
5. Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt enligt artikel 251 i EG-fördraget den 28 september 2000.

II. SYFTE

6. Syftet med kommissionens förslag är att tillhandahålla en harmoniserad och lämplig rättslig ram för upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället. Det justerar och kompletterar den existerande ramen för att säkerställa en väl fungerande inre marknad och skapa en gynnsam miljö som skyddar och stimulerar kreativitet och nyskapande verksamhet inom gemenskapen. Syftet med förslaget är också att genomföra de nya internationella åtaganden som följer av WIPO-fördraget om upphovsrätt och WIPO-fördraget om framföranden och fonogram, vilka ingicks i Genève den 20 december 1996.

III. GEMENSAM STÅNDPUNKT

Skäl

7. Rådet har ändrat, strukit eller slagit ihop ett antal skäl i kommissionens ändrade förslag och antagit ett fåtal ytterligare skäl. Hänvisning till de viktigaste ändringarna i skälen görs under respektive artiklar.

Artiklar

Artikel 1 (Räckvidd)

8. Rådet har godtagit den nya lydelsen av denna artikel enligt kommissionens ändrade förslag, med undantag av termen "specific", som ansågs onödig och kunde skapa förvirring om sambandet mellan bestämmelserna i detta direktiv och dem i befintliga gemenskapsdirektiv om upphovsrätt och närstående rättigheter. I slutet av skäl 20 har rådet antagit ett tillägg som klargör att bestämmelserna i de befintliga gemenskapsdirektiven om upphovsrätt och närstående rättigheter skall gälla, om inte annat föreskrivs i detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT C 108, 7.4.1998, s. 6.

⁽²⁾ EGT C 407, 28.12.1998, s. 30.

⁽³⁾ EGT C 150, 28.5.1999, s. 171.

⁽⁴⁾ EGT C 180, 25.6.1999, s. 6.

Artikel 2 (Rätten till mångfaldigande)

9. I ändringsförslag 29 hade Europaparlamentet föreslagit att orden "av original och kopior" i artikel 2 a skall utgå. Både kommissionen och rådet har godtagit detta förslag.

Artikel 3 (Rätten till överföring av verk till allmänheten och rätten att göra andra alster tillgängliga för allmänheten)

10. Rådet har något ändrat lydelsen både i överskriften och i punkt 2 denna artikel i syfte att klargöra att detta direktiv, när det gäller andra alster än verk, endast skall reglera rätten att göra tillgänglig för allmänheten och inte rätten att överföra till allmänheten, vilket redan har behandlats i artikel 8 i rådets direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992⁽¹⁾.
11. I överensstämmelse med bestämmelsen i artikel 2 a (se punkt 9) beslutade rådet att orden "original och kopior av" i artikel 3.1 skall utgå.
12. Med ändringsförslag 13 hade Europaparlamentet bland annat föreslagit att termen "privata överföringar" i skäl 16 (nu skäl 25) skall ersättas med "direkta framställningar och framträdanden". I sitt ändrade förslag antog kommissionen detta förslag. Rådet ansåg dock att dessa termer skulle kunna skapa rättslig oklarhet, i avsaknad av en godtagen gemenskapstäckande definition. I ett försök att på ett klart och positivt sätt beskriva vilka åtgärder som faller inom räckvidden för de rättigheter som behandlas i artikel 3, föredrog rådet att stryka dessa termer och klargöra frågan i skälen 23 och 24.
13. I ändringsförslag 31 hade Europaparlamentet föreslagit en tilläggs punkt till artikel 3 i överensstämmelse med den överenskomma förklaringen till artikel 8 i WIPO-fördraget om upphovsrätt. I sitt ändrade förslag hade kommissionen godtagit detta förslag. Eftersom en motsvarande förklaring redan återfanns i skäl 17 i kommissionens ändrade förslag, föredrog rådet emellertid att ta med denna förklaring endast i ingressen (se skäl 27), eftersom man ansåg att detta som ett klargörande inte hörde hemma i direktivets huvuddel.

Artikel 4 (Spridningsrätt)

14. Rådet godtar i sak artikel 4 enligt kommissionens ändrade förslag, men har ändrat lydelsen något i första punkten i denna artikel för att anpassa den till definitionerna i artiklarna 2 och 3 samt till befintliga gemenskapsdirektiv om upphovsrätt och närstående rättigheter.
15. Rådet har också infört ett tillägg i skäl 28 för att klargöra att spridningsrätten för upphovsmän, som föreskrivs i artikel 4.1 i detta direktiv, inte skall strida mot upphovsmannens uthyrnings- och utlåningsrättigheter, som behandlas i direktiv 92/100/EEG.
16. Dessutom specificerade rådet i skäl 29 att den konsumtionsprincip som anges i artikel 4.2 i detta direktiv inte skall tillämpas på de uthyrnings- och utlåningsrättigheter som fastställs i direktiv 92/100/EEG (se också artikel 1.4 i det direktivet).

⁽¹⁾ EGT L 346, 27.11.1992, s. 61.

*Artikel 5 (Undantag från artiklarna 2, 3 och 4)***Punkt 1**

17. I punkt I anges det enda obligatoriska undantaget från någon av de rättigheter som föreskrivs i artiklarna 2–4. I sitt ändrade förslag hade kommissionen godtagit en del av Europaparlamentets ändringsförslag 33 om den första punkten i artikel 5. I sin gemensamma ståndpunkt har rådet ytterligare ändrat denna bestämmelse för att uppnå rättvis balans mellan rättsinnehavarnas och mellanhändernas intressen (exempelvis leverantörer av Internettjänster) och användarna. Enligt rådets lydelse är villkoren "flyktiga" och "utgör en underordnad användning" inte längre kumulativa, utan alternativa. I rådets bestämmelse skiljer man också mellan rent tekniska former, vars enda syfte är att möjliggöra ren överföring i ett nät mellan tredje parter via en mellanhand av ett verk eller annat alster, utan hänsyn till hur detta skall användas av mottagaren av överföringen, och former vars enda syfte är att möjliggöra en användning, som måste vara laglig, av ett verk eller annat alster. I båda fallen måste de andra villkoren i denna bestämmelse också vara uppfyllda för att undantaget skall kunna utnyttjas. I skäl 33 har rådet lagt till en definition av termen "laglig användning", till övervägande del med ledning av Europaparlamentets ändringsförslag 33. Rådet har i skäl 33 också infört formuleringar från direktivet om elektronisk handel⁽¹⁾ och har infört tekniska anpassningar i skäl 16, där hänsyn tas till att det direktivet har antagits sedan dess.

Punkt 2

18. Punkterna 2–4 innehåller frivilliga undantag från de rättigheter som föreskrivs i artiklarna 2–4.
19. Med ändringsförslagen 34, 36, 37 och 41 hade Europaparlamentet infört begreppet "skälig ersättning" som ett villkor för ett antal undantag. I sitt ändrade förslag hade kommissionen godtagit de ovan nämnda ändringsförslagen, dock utan att ange någon definition av termen "skälig ersättning". Rådet beslutade att i skäl 35 ge vägledning för tillämpningen av detta nya begrepp. Slutligen specificerade rådet i det nya skäl 36 att inget hindrar medlemsstaterna från att tillämpa villkoret om skälig ersättning också på undantag för vilka detta inte uttryckligen krävs i direktivet.
20. Med ändringsförslag 34 hade Europaparlamentet föreslagit att notblad skall undantas från undantaget för reprografiskt mångfaldigande och att detta skall göras avhängigt av skälig ersättning till rättsinnehavarna. Både kommissionen och rådet har kunnat godta dessa förslag.
21. Europaparlamentet hade i ändringsförslag 36 och 37 föreslagit att analog och digital privat kopiering skall behandlas i två skilda stycken. Kommissionen hade följt detta förslag i sitt ändrade förslag. Rådet ansåg dock att en sådan uppdelning mellan analog och digital privat kopiering inte bör göras i artikel 5; därför beslutade det att slå ihop punkterna b och ba i artikel 5.2 i kommissionens ändrade förslag till en enda punkt b, medan man i skälen 38 och 44 erkänner behovet av att skilja mellan analog och digital privat kopiering i vissa avseenden (se också punkt 44 andra strecksatsen).

⁽¹⁾ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

22. Med ändringsförslag 36 och 37 föreslog Europaparlamentet dessutom att undantaget för privat kopiering skulle göras avhängigt av skälig ersättning för rättsinnehavarna. Både kommissionen och rådet har godtagit detta förslag.
23. Med samma ändringsförslag hade Europaparlamentet också efter "privata" föreslagit tillägget av orden "och rent personliga". Kommissionen hade godtagit orden "och strängt personliga" i sitt ändrade förslag. Rådet strök dessa ord, eftersom man ansåg att de var överflödiga eller onödigt inskränkande.
24. Rådet
- ersatte dessutom hänvisningen till "analog/digitala ljud-, bild- eller AV-inspelningsmedier" i kommissionens ändrade förslag med "alla medier" för att förenkla ordalydelsen,
 - använde uttrycket "utfört för en fysisk persons privata bruk" för att täcka inte endast mångfaldigande utfört av en fysisk person utan också mångfaldigande utfört för en fysisk persons räkning,
 - föreskrev att medlemsstaterna, vid beräkning av vilken ersättning som är skälig för privat kopiering, bör ta hänsyn till om de tekniska åtgärder som avses i artikel 6 har tillämpats.
25. Med ändringsförslag 38 hade Europaparlamentet föreslagit att det i artikel 5.2 c specificeras att endast de fall av mångfaldigande som utförs för dokumentation eller bevarande skall undantas. Kommissionen godtog detta förslag. Rådet föredrog dock en flexiblare formulering, som skulle tillåta medlemsstaterna att också undanta sådant mångfaldigande som utförs av de berörda inrättningarna för ett syfte annat än de ovan nämnda, om dessa fall saknar all ekonomisk eller kommersiell betydelse.
26. Europaparlamentet hade också föreslagit och kommissionen godtagit, att det i artikel 5.2 c skall finnas en öppen förteckning över vilka inrättningar som skulle kunna komma i fråga för undantag. Rådet valde däremot en uttömmande förteckning.
27. Bestämmelsen i artikel 5.2 d hade lagts till listan över undantag i kommissionens ändrade förslag på förslag av Europaparlamentet (ändringsförslag 39). Rådet har ersatt "upptagningar" med "inspelningar" och lagt till en andra klausul till denna punkt för att anpassa lydelsen till artikel 11 a i Bernkonventionen. Rådet utredde också begreppet "med hjälp av egen utrustning" i det nya skälet 41 för att ge medlemsstaterna tillräcklig flexibilitet att anpassa sin lagstiftning till förändringar i marknaden.
28. Undantaget i artikel 5.2 e har lagts till av rådet för att personer, som vistas på icke-kommersiella sociala institutioner på grund av sin hälsa eller andra lika tvingande skäl, skall kunna titta på och/eller lyssna till sina favoritprogram, också när de sänds vid en tidpunkt som inte är förenlig med de berörda institutionernas normala verksamhet.

Punkt 3

29. I ändringsförslag 43 och 44 hade Europaparlamentet föreslagit att orden "och om möjligt upphovsmannens namn" skulle komplettera skyldigheten att ange källan i undantagen i artikel 5.3 c–d. Kommissionen godtog dessa förslag i sitt ändrade förslag. För att harmonisera lydelsen i olika klausuler när det gäller angivande av källan, har rådet beslutat att använda orden "att källan, inbegripet upphovsmannens namn, anges när detta är möjligt" i artiklarna 5.3 a, c–d och f.

30. Med ändringsförslag 41 hade Europaparlamentet föreslagit att göra undantaget i artikel 5.3 a avhängigt av skälig ersättning. Kommissionen hade godtagit detta förslag. Rådet ansåg dock inte detta vara nödvändigt med tanke på de berörda verksamheternas icke-kommersiella syfte och möjligheten för medlemsstaterna att införa ett sådant villkor (se skäl 36).
31. När det gäller artikel 5.3 b har rådet i praktiskt taget oförändrat skick antagit lydelsen i kommissionens ändrade förslag, som grundade sig på Europaparlamentets ändringsförslag 42.
32. I kommissionens ändrade förslag (se också Europaparlamentets ändringsförslag 43) hade artikel 5.3 c vägletts av det undantag som anges i artikel 10a.2 i Bernkonventionen. Rådet beslutade dock att i denna klausul införa både de undantag som anges i artikel 10a i Bernkonventionen och att närmare följa ordalydelsen i denna.
33. I artikel 5.3 d godtog rådet i praktiskt taget oförändrat skick formuleringen i kommissionens ändrade förslag, som följde Europaparlamentets ändringsförslag 44.
34. I artikel 5.3 e antog rådet kommissionens ändrade förslag, som följde Europaparlamentets ändringsförslag 45.
35. I bestämmelserna i artikel 5.3 f–n godtog rådet ytterligare ett antal snävt avgränsade undantag för att tillgodose krav från medlemsstaterna.
36. Dessutom har rådet antagit den nya bestämmelsen i artikel 5.3 o, som tillåter medlemsstaterna att behålla undantag av mindre vikt som redan återfinns i nationell lagstiftning när direktivet träder i kraft, förutsatt att dessa undantag gäller analog användning och inte påverkar den fria rörligheten för varor och tjänster inom gemenskapen. Denna bestämmelse utgör tillsammans med de ytterligare undantagen i artikel 5.3 f–n en rimlig kompromiss mellan den sida som skulle ha föredragit en helt öppen förteckning över frivilliga undantag och den sida som skulle ha föredragit en mycket kortare förteckning över enbart obligatoriska undantag.

Punkt 4

37. I artikel 5.4 antog rådet i oförändrat skick lydelsen i kommissionens ändrade förslag, som grundade sig på Europaparlamentets ändringsförslag 46.

Punkt 5

38. I artikel 5.5 föredrog rådet att anpassa ordalydelsen till lydelsen i artikel 10 i WIPO-fördraget om upphovsrätt och artikel 16 i WIPO-fördraget om framföranden och fonogram. Den ytterligare frågan om förhållandet mellan undantag och tekniska åtgärder, som i detta sammanhang togs upp av Europaparlamentet i dess ändringsförslag 47, har behandlats av rådet i samband med artikel 6 (se punkterna 43–44).
39. I sitt ändrade förslag tog kommissionen inte med en bestämmelse som motsvarar Europaparlamentets ändringsförslag 48. Rådet har följt kommissionen i detta avseende.

Artikel 6 (Förpliktelser i fråga om tekniska åtgärder)

40. Rådet har följt den struktur för artikel 6 som föreslogs i Europaparlamentets ändringsförslag 49–54 och godtog av kommissionen i dess ändrade förslag.
41. I syfte att förenkla utkastet strök rådet orden "utformats för att skydda upphovsrätten eller ..." direktiv 96/9/EG" och "olovlig" i de två första punkterna i artikel 6 på grund av att dessa täcktes av den definition av tekniska åtgärder som gavs i punkt 3.
42. I artikel 6.2 föredrog rådet att utförligare beskriva bestämmelsens räckvidd genom att komplettera listan över de olika verksamheter för vilka medlemsstaterna måste ge tillfredsställande rättsligt skydd om de andra villkoren i punkten uppfylls.
43. I ändringsförslag 47 hade Europaparlamentet föreslagit att det i artikel 5.4 (nuvarande artikel 5.5) skall fastställas att det rättsliga skyddet för tekniska åtgärder skall gälla framför de undantag som förtecknas i artikel 5. Kommissionen hade tagit upp denna fråga i artikel 6.3 i sitt ändrade förslag och fastslagit att endast tekniska åtgärder som förhindrar eller begränsar kränkning av upphovsrätten skyddades genom artikel 6. Detta innebar att tekniska åtgärder för att förhindra eller begränsa i lag tillåtna åtgärder (t.ex. i kraft av ett undantag) inte skyddades genom artikel 6. Med andra ord gällde enligt kommissionens ändrade förslag de undantag som anges i artikel 5 framför det rättsliga skyddet för tekniska åtgärder enligt artikel 6.
- Rådet har valt ett annat tillvägagångssätt, som det anser skapar en skälig balans mellan rättsinnehavarnas intressen och de intressenter som de som har rätt att utnyttja undantag har. Rådet har i första meningen i artikel 6.3 i sin gemensamma ståndpunkt antagit en definition av skyddsbara tekniska åtgärder som är mer omfattande än i kommissionens ändrade förslag eller i Europaparlamentets ändringsförslag 54. Orden "... utformats till att ... förhindra eller begränsa åtgärder, med avseende på verk eller andra alster, som inte är tillåtna av innehavaren av ... upphovsrätt ..." i rådets definition visar klart att artikel 6.1 skyddar mot kringgående av alla tekniska åtgärder som är utformade för att förhindra eller begränsa åtgärder som inte är tillåtna av rättsinnehavaren, oberoende av om den person som gör sig skyldig till överträdelsen har rätt att utnyttja ett av de undantag som anges i artikel 5.
44. Å andra sidan har rådet tillhandahållit garantier för skydd av de legitima intressen som de som har rätt att utnyttja undantagen har genom att lägga till en ny punkt 4 till artikel 6 samt de nya förklarande skälen 51 och 52. I artikel 6.4
- fastställer rådet en förpliktelse för medlemsstaterna att, i avsaknad av frivilliga åtgärder från rättsinnehavarnas sida, vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att rättsinnehavarna möjliggör för en person som har rätt att utnyttja undantag/inskränkningar i enlighet med punkt 1 att utnyttja sådana undantag eller inskränkningar,
 - ger rådet medlemsstaterna alternativet att, i avsaknad av frivilliga åtgärder från rättsinnehavarnas sida, under vissa omständigheter vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att rättsinnehavarna möjliggör för användarna att utnyttja undantaget för privat kopiering (stycke 2),
 - utsträcker rådet det rättsliga skydd som anges i artikel 6.1 till tekniska åtgärder som utformats för att säkerställa möjligheten att utnyttja undantagen/inskränkningarna (stycke 3),

- föreskriver rådet att överenskomna avtalsvillkor för begärd leverans av verk eller andra alster skall gälla framför bestämmelserna i styckena 1–2 i artikel 6.4,
- utvidgar rådet tillämpningen av denna punkt till de tekniska åtgärder som tillämpas i samband med två av de befintliga gemenskapsdirektiven inom området upphovsrätt och/eller närstående rättigheter.

45. I artikel 6.3 andra meningen strök rådet ordet "åtkomst-", eftersom man ansåg att de frågor som sammanhänger med åtkomst till verk eller andra alster faller utanför upphovsrättsområdet. Rådet antog också ett antal tekniska ändringar i denna punkts ordalydelse för att förenkla den ytterligare.

Artikel 7 (Förpliktelser beträffande information och rättighetsförvaltning)

46. I artikel 7.1 har rådet närmare ordalydelsen till artikel 12.1 i WIPO-fördraget och artikel 19.1 i WPPT-fördraget. Dessutom har rådet delat upp skäl 33 i kommissionens ändrade förslag i två delar (se skälen 54 och 55) genom att i slutet av skäl 54 lägga till en mening om rättsinnehavarnas användning av märkning som innehåller deras tillstånd när de lägger ut verk eller annat material på nätet.

Artikel 8 (Sanktioner och rättsmedel)

47. I artikel 8.1 behöll rådet ordet "avskräcka(nde)", som är det ord som vanligtvis används i gemenskapslagstiftningen i samband med sanktioner och rättsmedel, men strök orden "från intrång", eftersom de ansågs överflödiga.
48. I artikel 8.2 hade rådet lagt till medlemsstaternas förpliktelse att tillhandahålla möjligheten till beslag av sådana olagliga anordningar, produkter eller komponenter som avses i artikel 6.2. Rådet har lagt till en liknande formulering i skäl 57.
49. Rådet lade också till en ny punkt 3 till artikel 8, i vilken medlemsstaterna uppmanas att se till att rättsinnehavarna har möjligheten att begära ett föreläggande mot mellanhänder som gör intrång för tredje parts räkning, även när de berörda mellanhändernas åtgärder faller under det undantag som anges i artikel 5.1. Denna nya punkt åtföljs av ett nytt skäl 58.

Artikel 9 (Fortsatt tillämpning av andra rättsliga bestämmelser)

50. Europaparlamentet hade i ändringsförslag 11 föreslagit ett nytt skäl 13a för att undanta tillämpningen av direktivet på mönster. I sitt ändrade förslag hade kommissionen godtagit detta förslag, dock med något ändrad ordalydelse. För rättssäkerhetens skull föredrog rådet att införa en bredare "utan att det påverkar"-klausul i direktivets huvuddel under den nya artikel 9, som också omfattar rättsliga bestämmelser på andra områden.

Artikel 10 (Tillämpningen i tiden)

51. I artikel 10 föredrog rådet att sammanföra delar av punkt 3 i artikel 9 i kommissionens ändrade förslag med punkt 2 och att stryka resten av punkt 3 samt hela punkt 4, eftersom det ansågs att frågor om tolkning av avtal snarare bör falla under nationell lagstiftning.

Artikel 11 (Tekniska anpassningar)

52. I artikel 11.1 b anpassade rådet ordalydelsen i artikel 10.3 i direktiv 92/100/EEG till den nya ordalydelsen i artikel 5.5 i det här direktivet.
53. I artikel 11.2 ändrade rådet artikel 3.2 i direktiv 93/98/EEG genom tillägg av
- en andra mening till det första stycket i artikeln för att anpassa denna bestämmelse till artikel 17 i WIPO-fördraget,
 - ett andra stycke, som utesluter att denna ändring resulterar i återinförande av skydd för fonogram som hade blivit allmän egendom enligt den nuvarande texten i artikel 3.2 i direktiv 93/98/EEG innan denna ändring började gälla.

Artikel 12 (Slutbestämmelser)

54. Rådet flyttade de bestämmelser som gäller genomförandefrågor (artikel 11.1 i kommissionens ändrade förslag) till en ny separat artikel (se artikel 13).
55. I artikel 12.1 införde rådet en tilläggstext i översynsklausulen för att göra den precisare och mer målinriktad. Rådet har därför enats om att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt frågor som utveckling på den digitala marknaden eller den känsliga balansen mellan rättsinnehavare och dem som har rätt att utnyttja undantagen under utvärderingen av tillämpningen av artiklarna 5, 6 och 8.
56. I artikel 12.2 godtog rådet ordalydelsen i artikel 11.3 i kommissionens ändrade förslag, vilken hade föreslagits av Europaparlamentet i ändringsförslag 57.
57. I artikel 12.3 och 12.4 följde rådet i sak artikel 11.4 a och 11.4 b i kommissionens ändrade förslag, men gjorde flera redaktionella ändringar i texten.

Artikel 13 (Genomförande)

58. I artikel 13.1 strök rådet orden "före den 30 juni 2000", som inte längre var aktuella, och beslutade att genomförandeperioden skulle vara två år från det att direktivet träder i kraft.

Artikel 14 (Ikraftträdande)

59. I artikel 14 fastställde rådet i enlighet med gällande praxis att direktivet träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15 (Adressater)

60. Artikel 15 godtogs som i kommissionens ändrade förslag.

IV. SLUTSATSER

61. I sin gemensamma ståndpunkt har rådet godtagit ett betydande antal ändringar föreslagna av Europaparlamentet. I hela den gemensamma ståndpunkten har rådet eftersträvat en skälig och genomförbar balans mellan rättsinnehavarnas och andra parter intressen. I detta läge kan kommissionen godta rådets gemensamma ståndpunkt.
-

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 49/2000**antagen av rådet den 10 oktober 2000****inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/.../EG av den ... om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag**

(2000/C 344/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 47.2 och artikel 55 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring⁽⁴⁾, kompletterat genom direktiv 92/49/EEG⁽⁵⁾, och rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse⁽⁶⁾, kompletterat genom direktiv 92/96/EEG⁽⁷⁾, föreskriver att tillsynsmyndighe-

ten i hemlandet skall utfärda en enda auktorisation för försäkringsföretaget. Den enda auktorisationen tillåter försäkringsföretaget att driva verksamhet inom gemenskapen genom etablering eller fritt tillhandahållande av tjänster utan ytterligare auktorisation från värdlandet och under tillsyn av enbart hemlandets tillsynsmyndigheter.

- (2) De försäkringsdirektiv som föreskriver en enda auktorisation som är giltig för försäkringsföretag inom hela gemenskapen innehåller inte bestämmelser om samordning vid likvidationsförfaranden. Försäkringsföretag samt andra finansiella institut undantas uttryckligen från tillämpningsområdet för rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden⁽⁸⁾. För att den inre marknaden skall fungera väl och för att borgenärerna skall ges ett fullgott skydd är det av intresse att samordnade bestämmelser om likvidationsförfaranden för försäkringsföretag införs på gemenskapsnivå.

- (3) Samordnade bestämmelser bör också införas för att säkerställa full effekt inom hela gemenskapen av de rekonstruktionsåtgärder som beslutas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och som syftar till att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet och i största möjliga utsträckning förhindra ett likvidationsförfarande. De rekonstruktionsåtgärder som omfattas av detta direktiv är sådana som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av andra parter än själva försäkringsföretaget. De åtgärder som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 73/239/EEG och i artikel 24 i direktiv 79/267/EEG bör omfattas av detta direktivs tillämpningsområde under förutsättning att de överensstämmer med villkoren i definitionen av rekonstruktionsåtgärder.

(1) EGT C 71, 19.3.1987, s. 5 och EGT C 253, 6.10.1989, s. 3.

(2) EGT C 319, 30.11.1987, s. 10.

(3) Europaparlamentets yttrande av den 15 mars 1989 (EGT C 96, 17.4.1989, s. 99), bekräftat den 2 december 1993, rådets gemensamma ståndpunkt av den 10 oktober 2000 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

(4) EGT L 228, 16.8.1973, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7).

(5) Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1).

(6) EGT L 63, 13.3.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/26/EG.

(7) Rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT L 360, 9.12.1992, s. 1).

(8) EGT L 160, 30.6.2000, s. 1.

- (4) Detta direktivs tillämpningsområde omfattar hela gemenskapen och därmed försäkringsföretag enligt definitionen i direktiven 73/239/EEG och 79/267/EEG som har sitt huvudkontor i gemenskapen, filialer i gemenskapen till försäkringsföretag som har sitt huvudkontor i tredje land och borgenärer bosatta i gemenskapen. Detta direktiv bör inte reglera rekonstruktionsåtgärdernas och likvidationsförfarandenas verkningar gentemot tredje land.
- (5) Detta direktiv bör avse likvidationsförfaranden, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller ej, eller om det är frivilligt eller obligatoriskt. Det bör tillämpas på kollektiva förfaranden enligt hemlandets lagstiftning i enlighet med artikel 9 vilka omfattar avyttring av ett försäkringsföretags tillgångar och fördelning av behållningen. Likvidationsförfaranden som inte baseras på insolvens men som för försäkringsfordringar inbegriper en prioriteringsordning i enlighet med artikel 10 bör också omfattas av detta direktiv. Fordringar på försäkringsföretaget som härrör från arbetstagares anställningsavtal eller anställningsförhållanden bör genom övertagande av rättigheter (subrogation) kunna gå över till ett nationellt lönegarantisystem. Fordringar som övertagits på detta sätt bör åtnjuta den behandling som bestäms av hemlandets lag (*lex concursus*) i enlighet med principerna i detta direktiv. Bestämmelserna i detta direktiv bör tillämpas på de olika fallen av likvidationsförfaranden i tillämplig utsträckning.
- (6) Att rekonstruktionsåtgärder har vidtagits hindrar inte att likvidationsförfaranden inleds. Likvidationsförfaranden kan inledas när rekonstruktionsåtgärder inte har vidtagits eller efter att rekonstruktionsåtgärder vidtagits och de kan avslutas genom förlikning eller genom liknande åtgärder, inklusive rekonstruktionsåtgärder.
- (7) I enlighet med de befintliga principerna för insolvens bör det i definitionen av filial tas hänsyn till att försäkringsföretaget är en enda juridisk person. Hemlandets lag bör avgöra hur tillgångar och skulder, som innehas av oberoende personer som har ständig behörighet att agera för försäkringsföretaget som försäkringsombud, bör behandlas vid likvidationen av försäkringsföretaget.
- (8) Det bör göras en åtskillnad mellan myndigheter som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden samt tillsynsmyndigheter för försäkringsföretagen. De behöriga myndigheterna får vara administrativa eller rättsliga myndigheter beroende på medlemsstatens lagstiftning. Detta direktiv avser inte att harmonisera nationell lagstiftning om fördelning av behörighet mellan dessa myndigheter.
- (9) Detta direktiv syftar inte till att harmonisera nationell lagstiftning avseende rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden men har som mål att säkerställa ett ömsesidigt erkännande av medlemsstaternas rekonstruktionsåtgärder och likvidationslagstiftning gällande försäkringsföretag samt det nödvändiga samarbetet. Ett sådant ömsesidigt erkännande genomförs med detta direktiv genom principerna om enhet, universalitet, samordning, offentlighet, likvärdig behandling och skydd av försäkringsborgenärer.
- (10) Endast de behöriga myndigheterna i hemlandet bör vara behöriga att besluta om likvidationsförfaranden när det gäller försäkringsföretag (enhetsprincipen). Dessa förfaranden bör få verkan i gemenskapen som helhet och bör erkännas av alla medlemsstater. Alla tillgångar och skulder i försäkringsföretaget bör i normala fall omfattas av likvidationsförfarandet (universalitetsprincipen).
- (11) Hemlandets lag bör reglera beslut om likvidation av försäkringsföretag, likvidationsförfarandena i sig och deras verkningar, såväl materiella som processuella, på berörda personer och rättsliga förhållanden, om inte annat föreskrivs i detta direktiv. Alla förutsättningar för att inleda, genomföra och slutföra ett likvidationsförfarande bör i normala fall därför regleras av hemlandets lag. I syfte att underlätta tillämpningen av detta direktiv bör det innehålla en icke uttömmande förteckning över aspekter som särskilt omfattas av den allmänna principen om hemlandets lag.
- (12) Tillsynsmyndigheterna i hemlandet och i alla övriga medlemsstater bör omedelbart informeras om att likvidationsförfaranden inletts (samordningsprincipen).
- (13) Det är av yttersta vikt att försäkrade, försäkringstagare, förmånstagare samt skadelidande som har rätt att rikta fordringsanspråk direkt mot försäkringsföretaget som härrör från försäkringsverksamhet skyddas vid likvidationsförfaranden. Ett sådant skydd bör inte innefatta fordringar som inte är hänförliga till försäkringsavtal eller försäkringsverksamhet utan till skyldigheter som följer av annat civilrättsligt ansvar som förorsakats av försäkringsombud vid förhandlingar som detta ombud, enligt den lagstiftning som gäller för försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten, inte själv är ansvarig för enligt försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten. För att detta mål skall kunna uppnås bör medlemsstaterna se till att försäkringsborgenärer får en särskild behandling enligt en av två alternativa metoder som anges i detta direktiv. Medlemsstaterna kan välja mellan

att ge försäkringsfordringar absolut förmånsrätt framför varje annan fordran i tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna eller ge försäkringsfordringar en förmånsrätt i försäkringsföretagets samtliga tillgångar som endast kan föregås av fordringar som avser anspråk i fråga om lön, socialförsäkringsavgifter, skatter och sakrätter. Ingen av de båda metoder som anges i detta direktiv hindrar en medlemsstat från att upprätta en förmånsrättsordning mellan olika kategorier av försäkringsfordringar.

- (14) Detta direktiv bör säkerställa en lämplig balans mellan skyddet för försäkringsborgenärer och andra prioriterade borgenärer som skyddas av medlemsstaternas lagstiftning och inte harmonisera de olika system avseende prioriterade borgenärer som finns i medlemsstaterna.
- (15) De två alternativa metoderna för behandling av försäkringsfordringar är i sak likvärdiga. Den första metoden ser till att tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna anslås till försäkringsfordringar. Den andra metoden tillerkänner försäkringsfordringar en placering i förmånsrättsordningen mellan borgenärerna som inte bara berör de tillgångar som utgörs av tekniska avsättningar utan försäkringsföretagets samtliga tillgångar.
- (16) De medlemsstater som i syfte att skydda försäkringsborgenärer väljer metoden att ge försäkringsfordringar absolut förmånsrätt när det gäller tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna bör kräva att försäkringsföretag upprättar och uppdaterar ett särskilt register över sådana tillgångar. Ett sådant register är ett användbart instrument för att identifiera de tillgångar som berörs av sådana fordringar.
- (17) För att göra de båda metoderna för behandlingen av försäkringsfordringar mer likvärdiga bör detta direktiv ålägga de medlemsstater som tillämpar metoden i artikel 10.1 b att kräva att varje försäkringsföretag vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation skall ha täckning för de fordringar, som enligt denna metod kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning med motsvarighet i sådana tillgångar som enligt gällande försäkringsdirektiv får användas för att täcka tekniska avsättningar.
- (18) Hemlandet bör kunna föreskriva att, när försäkringsborgenärernas rättigheter genom subrogation har övergått till ett garantisystem som är upprättat i det hemlandet, fordringar inom detta garantisystem inte bör åtnjuta den behandling som gäller för försäkringsfordringar enligt detta direktiv.
- (19) När ett likvidationsförfarande inleds bör detta innebära att den erhållna auktorisationen att driva verksamhet som beviljats försäkringsföretaget återkallas om inte denna auktorisation redan dessförinnan återkallats.
- (20) Beslutet att inleda likvidationsförfaranden, som kan få verkningar i hela gemenskapen enligt universalitetsprincipen, bör offentliggöras på lämpligt sätt inom gemenskapen. I syfte att skydda berörda parter bör beslutet offentliggöras enligt hemlandets förfaranden och i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och dessutom på varje annat sätt som beslutats av de övriga medlemsstaternas tillsynsmyndigheter inom respektive territorium. Dessutom bör utöver offentliggörandet av beslutet kända borgenärer som är bosatta i gemenskapen informeras individuellt om beslutet och denna information bör åtminstone innehålla de uppgifter som anges i detta direktiv. Förvaltare bör också regelbundet hålla borgenärer informerade om hur likvidationsförfarandet fortskrider.
- (21) Borgenärer bör ha rätt att vid likvidationsförfaranden anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter. Fordringar från borgenärer som är bosatta i en annan medlemsstat än hemlandet bör behandlas på samma sätt som motsvarande fordringar i hemlandet utan någon som helst diskriminering på grund av nationalitet eller bosättning (principen om likvärdig behandling).
- (22) Detta direktiv bör tillämpa principer som motsvarar de som anges för likvidationsförfaranden med nödvändiga ändringar på de rekonstruktionsåtgärder som en behörig myndighet i en medlemsstat beslutat om. Offentliggörandet av sådana rekonstruktionsåtgärder bör begränsas till det fall då andra parter än själva försäkringsföretaget kan överklaga dessa i hemlandet. När rekonstruktionsåtgärder enbart inverkar på rättigheter för personer i deras egenskap av aktieägare, delägare och anställda i försäkringsföretaget, bör den behöriga myndigheten fastställa hur de berörda parterna bör informeras i enlighet med relevant lagstiftning.

(23) I detta direktiv anges samordnade regler för att fastställa den lag som är tillämplig på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden för försäkringsföretag. Detta direktiv avser inte att fastställa regler i internationell privaträtt som avgör vilken lag som är tillämplig på avtal och andra rättsliga förhållanden. Detta direktiv avser särskilt inte att reglera tillämpliga regler om huruvida det föreligger ett avtal, parternas rättigheter och skyldigheter samt värdering av skulder.

(24) Från detta direktivs allmänna princip om att hemlandets lag skall reglera rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden bör det finnas en rad undantag för att skydda berättigade förväntningar och säkerheten avseende vissa transaktioner i andra medlemsstater än hemlandet. Dessa undantag bör avse verkningarna av sådana rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden på vissa avtal och rättigheter, tredje mans sakrättsliga skydd, äganderättsförbehåll, kvittning, reglerade marknader, skadliga åtgärder, tredje mans förvärv och pågående rättegångar.

(25) Det undantag som avser verkan av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden på vissa avtal och rättigheter som anges i artikel 19 bör begränsas till sådana verkningar och bör inte inbegripa några andra frågor i samband med rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden, t.ex. hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas, samt företrädesordningen avseende sådana avtal och rättigheter, vilket bör avgöras av hemlandets lag.

(26) Verkan av rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden på en pågående rättegång bör regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår med avseende på en tillgång eller en rättighet som försäkringsföretaget inte längre förfogar över, vilket utgör ett undantag från tillämpningen av hemlandets lag. Verkningarna av sådana åtgärder och förfaranden på enskilda exekutiva tvångsåtgärder som rättegångarna ger upphov till bör regleras av lagen i hemlandet enligt den allmänna principen i detta direktiv.

(27) Alla personer som skall ta emot eller lämna information som ett led i informationsförfarandena enligt detta direktiv är bundna av tystnadsplikt på samma sätt som fastställs i artikel 16 i direktiv 92/49/EEG och artikel 15 i direktiv 92/96/EEG, med undantag av rättsliga myndigheter för vilka särskild nationell lagstiftning är tillämplig.

(28) I syfte endast att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som omfattar ett försäkringsföretags filialer belägna i gemenskapen om försäkringsföretagets huvudkontor finns i tredje land, bör hemlandet definieras som den medlemsstat i vilken filialen är belägen och tillsynsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna som myndigheterna i den medlemsstaten.

(29) Om ett försäkringsföretag som har sitt huvudkontor utanför gemenskapen äger filialer i mer än en medlemsstat, bör varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av detta direktiv. I detta fall bör behöriga myndigheter, tillsynsmyndigheter samt rekonstruktörer och förvaltare sträva efter att samordna sina åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som rör försäkringsföretag.

2. Detta direktiv skall, i den utsträckning som framgår av artikel 30, även tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som rör filialer inom gemenskapens territorium till försäkringsföretag vilkas huvudkontor är belägna utanför gemenskapen.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *försäkringsföretag*: ett företag som har fått officiell auktorisation enligt artikel 6 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 6 i direktiv 79/267/EEG,
- b) *filial*: varje slags ständig närvaro av ett försäkringsföretag på en medlemsstats territorium utom i hemlandet vilken bedriver försäkringsverksamhet,

- c) *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som medför ingripande av administrativa organ eller rättsliga myndigheter och som är avsedda att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella ställning och som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av en annan part än försäkringsföretaget, inbegripet men inte begränsat till åtgärder som kan komma att innebära inställande av betalningar, inställande av verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar,
- d) *likvidationsförfarande*: kollektivt förfarande som innebär att ett försäkringsföretags tillgångar avyttras och behållningen fördelas mellan borgenärerna, aktieägarna eller delägarna på lämpligt sätt och som med nödvändighet medför ingripande av de administrativa eller rättsliga myndigheterna i en medlemsstat, inbegripet fall där det kollektiva förfarandet avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller om det är frivilligt eller obligatoriskt,
- e) *hemland*: den medlemsstat där ett försäkringsföretag har auktoriserats enligt artikel 6 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 6 i direktiv 79/267/EEG,
- f) *värmland*: den medlemsstat annan än hemlandet där ett försäkringsföretag har en filial,
- g) *behöriga myndigheter*: de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden,
- h) *tillsynsmyndigheter*: de behöriga myndigheter som avses i artikel 1 k i direktiv 92/49/EEG och artikel 1.1 i direktiv 92/96/EEG,
- i) *rekonstruktör*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna för att förvalta rekonstruktionsåtgärder,
- j) *förvaltare*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller, i förekommande fall, av de styrande organen i ett försäkringsföretag för att förvalta ett likvidationsförfarande,
- k) *försäkringsfordran*: varje belopp som ett försäkringsföretag är skyldigt försäkrade personer, försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande vilka har rätt att rikta anspråk direkt mot försäkringsföretaget och som härrör från ett försäkringsavtal eller från någon verksamhet som anges i artikel 1.2 och 1.3 i direktiv 79/267/EEG i direkt försäkringsverksamhet, inbegripet belopp avsatta för ovan nämnda personer när vissa inslag i skulden ännu inte är kända. De premier som ett försäkringsföretag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har annullerats enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandena har inletts skall också betraktas som försäkringsfordran.

AVDELNING II

REKONSTRUKTIONSÅTGÄRDER

Artikel 3

Tillämpningsområde

Denna avdelning skall tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder som avses i artikel 2 c i detta direktiv.

Artikel 4

Beslut om rekonstruktionsåtgärder – tillämplig lag

1. Endast de behöriga myndigheterna i hemlandet skall ha rätt att besluta om rekonstruktionsåtgärder som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Rekonstruktionsåtgärderna skall inte hindra hemlandet från att inleda likvidationsförfaranden.

2. Rekonstruktionsåtgärderna skall regleras av de lagar, förordningar och förfaranden som gäller i hemlandet, om inte annat anges i artiklarna 19–26.

3. Rekonstruktionsåtgärderna skall få full verkan i hela gemenskapen i enlighet med hemlandets lag utan vidare formaliteter, också mot tredje man i andra medlemsstater, även om lagstiftningen i dessa andra medlemsstater inte föreskriver sådana rekonstruktionsåtgärder eller alternativt ställer upp villkor för deras genomförande som inte är uppfyllda.

4. Rekonstruktionsåtgärderna skall få verkan i hela gemenskapen så snart som de får verkan i den medlemsstat där de har vidtagits.

Artikel 5

Information till tillsynsmyndigheterna

De behöriga myndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i hemlandet om sitt beslut att vidta rekonstruktionsåtgärder, om möjligt innan de vidtar en sådan åtgärd eller annars omedelbart därefter. Tillsynsmyndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla andra medlemsstater om beslutet att vidta rekonstruktionsåtgärder, inbegripet de verkningar som sådana åtgärder kan få i praktiken.

Artikel 6

Offentliggörande

1. Om det är möjligt att i hemlandet överklaga en rekonstruktionsåtgärd, skall de behöriga myndigheterna i hemlandet, rekonstruktören eller en person som har rätt därtill i hemlandet offentliggöra beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt de förfaranden för offentliggörande som föreskrivs i hemlandet och dessutom så snart som möjligt offentliggöra ett utdrag ur det dokument där rekonstruktionsåtgärden fastställs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater som har underrättats om beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt artikel 5 får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt som de anser lämpligt.

2. Det offentliggörande som föreskrivs i punkt 1 skall även innehålla namnet på behörig myndighet i hemlandet, tillämplig lag enligt artikel 4.2 samt namnet på rekonstruktören om en sådan har utsetts. Offentliggörandet skall avfattas på det officiella språket eller på ett av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

3. Rekonstruktionsåtgärderna skall vidtas oberoende av bestämmelserna om offentliggörande i punkterna 1 och 2 och skall gälla fullt ut mot borgenärer, om inte de behöriga myndigheterna i hemlandet eller denna stats lagstiftning föreskriver annat.

4. När rekonstruktionsåtgärder enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av aktieägare, delägare eller anställda i ett försäkringsföretag skall denna artikel inte tillämpas, såvida inte den lagstiftning som gäller för dessa rekonstruktionsåtgärder föreskriver annat. De behöriga myndigheterna skall fastställa hur de berörda parterna som påverkas av dessa rekonstruktionsåtgärder skall informeras i enlighet med relevant lagstiftning.

Artikel 7

Information till kända borgenärer – Rätt att anmäla fordringar

1. Om det enligt hemlandets lagstiftning krävs att en fordran anmäls för att erkännas eller om det föreskrivs en obligatorisk information om en rekonstruktionsåtgärd till borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i denna stat, skall de behöriga myndigheterna i hemlandet eller rekonstruktören i enlighet med förfarandena i artikel 15 och artikel 17.1 även informera de kända borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat.

2. Om det i hemlandets lagstiftning föreskrivs att borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i denna stat har rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter angående sina fordringar, skall borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat ha samma rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter i enlighet med förfarandena i artikel 16 och artikel 17.2.

AVDELNING III

LIKVIDATIONSFÖRFARANDEN

Artikel 8

Inledande av ett likvidationsförfarande – Information till tillsynsmyndigheterna

1. Endast hemlandets behöriga myndigheter skall ha rätt att fatta beslut om att inleda ett likvidationsförfarande som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Detta beslut får fattas i avsaknad av eller efter ett beslut om rekonstruktionsåtgärder.

2. Ett beslut som fattas enligt hemlandets lagstiftning om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater, skall utan vidare formaliteter erkännas i alla övriga medlemsstater och skall få verkan där så snart beslutet har fått verkan i den medlemsstat där förfarandet inleds.

3. Tillsynsmyndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informeras om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, om möjligt innan förfarandet inleds eller annars omedelbart därefter. Hemlandets tillsynsmyndigheter skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, inbegripet de verkningar som ett sådant förfarande kan få i praktiken.

Artikel 9

Tillämplig lag

1. Beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, likvidationsförfarandena och deras verkningar skall regleras av de lagar och andra författningar som är tillämpliga i försäkringsföretagets hemland om inte annat föreskrivs i artiklarna 19–26.

2. Hemlandets lag skall särskilt avgöra
- a) vilka tillgångar som ingår i boet och hur de tillgångar skall behandlas som förvärvats av eller tillfaller försäkringsföretaget efter det att likvidationsförfarandet har inletts,
 - b) försäkringsföretagets och förvaltarens respektive behörighet,
 - c) förutsättningarna för kvittning,
 - d) likvidationsförfarandets verkan på försäkringsföretagets gällande avtal,
 - e) likvidationsförfarandets verkan på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för pågående rättegångar enligt artikel 26,
 - f) vilka fordringar som skall anmälas gentemot försäkringsföretaget och hur de fordringar skall behandlas som uppkommit efter det att likvidationsförfarandet har inletts,
 - g) hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas,
 - h) hur medel som influtit från tillgångar som avyttrats skall fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har som efter det att likvidationsförfarandet inletts delvis tillgodosetts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning,
 - i) förutsättningarna för och verkan av att likvidationsförfarandet avslutats, särskilt genom ett ackord,
 - j) borgenärernas ställning efter avslutat likvidationsförfarande,
 - k) vem som skall stå för kostnader och utgifter i samband med likvidationsförfarandet,
 - l) de regler som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet för rättshandlingar som är till skada för alla borgenärer.

Artikel 10

Behandling av försäkringsfordringar

1. Medlemsstaterna skall se till att försäkringsfordringar har förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget enligt en eller båda av följande metoder:
- a) Försäkringsfordringar skall avseende tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna åtnjuta absolut förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget.

- b) Försäkringsfordringar skall avseende försäkringsföretagets samlade tillgångar åtnjuta förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget, med möjlighet till undantag endast för
 - i) fordringar som härrör från arbetstagares anställningsavtal och anställningsförhållanden,
 - ii) fordringar som avser skatt till offentliga organ,
 - iii) fordringar som avser socialförsäkringsavgifter,
 - iv) fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att hela eller en del av kostnaden i samband med ett likvidationsförfarande enligt definitionen i medlemsstatens nationella lag skall ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar.

3. De medlemsstater som har valt metoden enligt punkt 1 a skall kräva att försäkringsföretag upprättar och håller uppdaterat ett särskilt register enligt bestämmelserna i tillägget.

Artikel 11

Subrogation till ett garantisystem

Hemlandet får föreskriva att, om försäkringsborgenärernas rättigheter genom subrogation har övergått till ett garantisystem som är upprättat i den medlemsstaten, fordringar inom detta garantisystem inte skall åtnjuta de förmåner som fastställs i artikel 10.1.

Artikel 12

Täckning av förmånsberättigade fordringar med tillgångar

Med undantag från artikel 18 i direktiv 73/239/EEG och artikel 21 i direktiv 79/267/EEG skall de medlemsstater som tillämpar den metod som avses i artikel 10.1 b i det här direktivet kräva att alla försäkringsföretag vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation har täckning för de fordringar på företaget som kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar enligt artikel 10.1 b och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning med motsvarighet i de tillgångar som nämns i artikel 21 i direktiv 92/49/EEG och i artikel 21 i direktiv 92/96/EEG.

Artikel 13

Återkallande av auktorisationen

1. När ett beslut fattas om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag skall försäkringsföretagets auktorisation återkallas, utom i den utsträckning den erfordras för de ändamål som anges i punkt 2, i enlighet med förfarandet i artikel 22 i direktiv 73/239/EEG och artikel 26 i direktiv 79/267/EEG, om inte auktorisationen har återkallats dessförinnan.

2. Återkallandet av auktorisationen enligt punkt 1 skall inte hindra förvaltaren eller någon annan person som befullmäktigats av de behöriga myndigheterna att fortsätta en del av försäkringsföretagets verksamhet i den mån som detta är nödvändigt eller lämpligt med hänsyn till likvidationens syfte. Hemlandet får föreskriva att sådan verksamhet skall fortsättas med medgivande och under tillsyn av tillsynsmyndigheterna i hemlandet.

Artikel 14

Offentliggörande

1. Den behöriga myndigheten, förvaltaren eller en person som den behöriga myndigheten utsett för detta ändamål skall offentliggöra beslutet att inleda ett likvidationsförfarande i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som gäller i hemlandet samt också offentliggöra ett utdrag ur beslutet om likvidation i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater som i enlighet med artikel 8.3 har informerats om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt de anser lämpligt.

2. I offentliggörandet av beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande enligt punkt 1 skall också anges den behöriga myndigheten i hemlandet, den lag som är tillämplig samt den förvaltare som har utsetts. Detta skall ske på det officiella språket eller på något av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

Artikel 15

Information till kända borgenärer

1. När ett likvidationsförfarande inleds skall de behöriga myndigheterna i hemlandet, förvaltaren eller en person som de behöriga myndigheterna utsett för detta ändamål utan dröjsmål individuellt och skriftligen informera var och en av de kända borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i andra medlemsstater härom.

2. I underrättelsen enligt punkt 1 skall det särskilt anges tidsfrister, föreskrivna sanktioner som hänförs sig till dessa tidsfrister, det organ eller den myndighet som har befogenhet att ta emot anmälningar av fordringar eller synpunkter angående fordringar och övriga fastställda åtgärder. I underrättelsen skall det också anges om borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller är säkrade i sakrätt måste anmäla sina fordringar. När det gäller försäkringsfordringar skall det i underrättelsen vidare anges likvidationsförfarandets allmänna verkningar på försäkringsavtalen, särskilt datum för när försäkringsavtalen eller försäkringsverksamheten kommer att upphöra att gälla samt den försäkrade personens rättigheter och skyldigheter med avseende på avtalet eller verksamheten.

Artikel 16

Rätt att anmäla fordringar

1. En borgenär som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet, inbegripet medlemsstaternas offentliga myndigheter, skall ha rätt att anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar.

2. Fordringar som innehas av borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet, inbegripet ovannämnda myndigheter, skall behandlas på samma sätt och åtnjuta samma förmånsrätt som fordringar av samma art som kan anmälas av borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i hemlandet.

3. Med undantag för de fall då hemlandets lag tillåter något annat skall en borgenär sända kopior av eventuella verifikationer samt ange fordringens art, uppkomstdatum och belopp och även ange om han gör gällande förmånsrätt, säkerhet i sakrätt eller äganderättsförbehåll för fordringen och för vilka tillgångar hans säkerhet gäller. Det är inte nödvändigt att ange den förmånsrätt som försäkringsfordringar åtnjuter enligt artikel 10 i detta direktiv.

Artikel 17

Språk och blankett

1. Den information som skall lämnas i underrättelsen enligt artikel 15 skall ges på hemlandets officiella språk eller något av dess officiella språk. En blankett utformad på Europeiska unionens alla officiella språk med rubriken "Anmodan att anmäla en fordran-tidsfrister att beakta" eller, om hemlandets lag föreskriver framförande av synpunkter angående fordringar, "Anmodan att inkomma med synpunkter angående en fordran-tidsfrister att beakta" skall användas i detta syfte.

Om en känd borgenär innehar en försäkringsfordran skall dock den information som skall lämnas i underrättelsen enligt artikel 15 ges på det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där borgenären har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte.

2. En borgenär som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet får anmäla sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran på denna andra medlemsstats officiella språk eller på något av dess officiella språk. I detta fall skall emellertid anmälan av fordran eller, i förekommande fall, framförandet av synpunkter angående fordran vara rubricerad "Anmälan av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på hemlandets officiella språk eller något av dess officiella språk.

Artikel 18

Regelbunden information till borgenärerna

1. Förvaltare skall på lämpligt sätt hålla borgenärerna regelbundet informerade, särskilt om hur likvidationen fortskrider.

2. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter kan begära upplysningar från hemlandets tillsynsmyndigheter om hur likvidationsförfarandet utvecklas.

AVDELNING IV

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR REKONSTRUKTIONSÅTGÄRDER OCH LIKVIDATIONSFÖRFARANDEN

Artikel 19

Verkan på vissa avtal och rättigheter

Med undantag från artiklarna 4 och 9 skall den verkan som inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande har på de avtal och rättigheter som anges nedan regleras av följande bestämmelser:

- a) Anställningsavtal och anställningsförhållanden skall uteslutande regleras av den medlemsstats lag som är tillämplig på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet.
- b) Ett avtal som ger nyttjanderätt till eller rätt att förvärva fast egendom skall uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat på vars territorium den fasta egendomen är belägen.
- c) Försäkringsföretagets rättigheter till fast egendom, ett fartyg eller ett luftfartyg vilka registreras i ett offentligt register skall regleras av lagen i den medlemsstat under vars ansvar registret förs.

Artikel 20

Tredje mans sakrättsliga skydd

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden inleds påverkar inte borgenärers eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser materiell eller immateriell, lös eller fast egendom—både särskilda tillgångar och en samling obestämda tillgångar som helhet vilken ändras vid olika tidpunkter—som tillhör försäkringsföretaget och som vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom en annan medlemsstats territorium.

2. Bland de rättigheter som avses i punkt 1 ingår

- a) rätten att avyttra eller låta avyttra egendom och att ta ut sin fordran ur avkastningen eller intäkterna från dessa tillgångar, särskilt med stöd av panträtt eller hypotek,
- b) ensamrätt att driva in en fordran, särskilt med stöd av en pant i fordran eller säkerhetsöverlåtelse,
- c) rätten att begära egendom åter och/eller kräva restitution från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke har den i sin besittning eller använder den,
- d) en sakrättsligt skyddad nyttjanderätt till egendomarna.

3. En rättighet, som har upptagits i ett offentligt register och som kan göras gällande gentemot tredje man, och som därigenom kan erhålla ett sådant sakrättsligt skydd som avses i punkt 1, skall anses vara sakrättsligt skyddad.

4. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l.

Artikel 21

Äganderättsförbehåll

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds med avseende på ett försäkringsföretag som förvärvar en tillgång påverkar inte säljarens rättigheter som grundar sig på ett äganderättsförbehåll, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den stat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

2. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds med avseende på ett försäkringsföretag som säljer en tillgång, efter det att tillgången överlämnats, utgör inte grund för att häva eller avsluta försäljningen och hindrar inte köparen från att förvärva äganderätten, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den stat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l.

Artikel 22

Kvittning

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds påverkar inte borgenärs rätt att kvitta sina fordringar mot försäkringsföretagets fordringar om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsföretagets fordran.

2. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l.

Artikel 23

Reglerade marknader

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 skall verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller inledandet av ett likvidationsförfarande på de rättigheter och skyldigheter som parterna har på en reglerad marknad uteslutande regleras av den lag som är tillämplig på den marknaden.

2. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l som kan komma att vidtas för att ogiltigförklara betalningar och transaktioner enligt den lag som är tillämplig på den marknaden.

Artikel 24

Rättshandlingar som är till skada för borgenärerna

Artikel 9.2 l skall inte tillämpas när en person som har dragit fördel av en rättshandling som skadat samtliga borgenärer kan bevisa

a) att nämnda handling omfattas av lagen i en annan medlemsstat än hemlandet, och

b) att denna lag i det aktuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan mot handlingen.

Artikel 25

Skydd för tredje mans förvärv

Om ett försäkringsföretag genom en åtgärd som avslutats efter det att en rekonstruktionsåtgärd vidtagits eller ett likvidationsförfarande inletts mot ersättning förfogar över

- a) fast egendom,
- b) ett fartyg eller ett luftfartyg som skall registreras i ett offentligt register, eller
- c) överlåtbara värdepapper eller andra värdepapper som för att gälla eller för att ett förfogande avseende dem skall gälla förutsätter registrering i ett register eller på ett konto enligt lagen i en medlemsstat eller i ett system för centraliserad förvaring som regleras av lagen i en medlemsstat,

skall denna åtgärds giltighet regleras av lagen i den medlemsstat på vars territorium den fasta egendomen är belägen eller som är ansvarig för registret, kontot eller systemet.

Artikel 26

Pågående rättegångar

Verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande på en pågående rättegång beträffande egendom eller rättigheter som försäkringsföretaget inte längre förfogar över skall uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår.

Artikel 27

Rekonstruktörer och förvaltare

1. Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare skall styrkas genom en vidimerad kopia av utnämningsbeslutet eller ett annat intyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna i hemlandet.

En översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat på vars territorium rekonstruktören eller förvaltaren ämnar agera får krävas. Ingen legalisering eller annan motsvarande formalitet skall krävas.

2. Rekonstruktörerna och förvaltarna skall vara berättigade att på alla medlemsstaters territorier utöva alla de befogenheter som de är berättigade att utöva på hemlandets territorium. Det får, i enlighet med hemlandets lagstiftning, utses personer för att bistå eller vid behov företräda rekonstruktörer och förvaltare vid genomförandet av rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, särskilt i värdländerna och i synnerhet för att göra det lättare att överkomma eventuella svårigheter som borgenärer i värdlandet ställs inför.

3. En rekonstruktör eller en förvaltare skall vid utövandet av sina befogenheter enligt hemlandets lagstiftning följa lagen i de medlemsstater på vilkas territorier han ämnar agera, särskilt när det gäller förfaranden för avyttring av tillgångar och information till arbetstagarna. Dessa befogenheter får inte omfatta användandet av tvång eller rätten att avgöra rättsliga förfaranden eller tvister.

Artikel 28

Registrering i ett offentligt register

1. Rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person som har befogenhet till detta i hemlandet får begära att en rekonstruktionsåtgärd eller beslutet att inleda ett likvidationsförfarande skall registreras i fastighetsregistret, handelsregistret eller något annat offentligt register som förs i de övriga medlemsstaterna.

Om en medlemsstat föreskriver obligatorisk registrering skall den myndighet eller person som avses i första stycket emellertid vidta alla nödvändiga åtgärder för att ombesörja registreringen.

2. Registreringskostnaderna skall anses som kostnader och utgifter för förfarandet.

Artikel 29

Tystnadsplikt

Alla personer som skall ta emot eller lämna information som ett led i informationsförfarandena enligt artiklarna 5, 8 och 30 skall vara bundna av tystnadsplikt på samma sätt som anges i artikel 16 i direktiv 92/49/EEG och artikel 15 i direktiv 92/96/EEG, med undantag av rättsliga myndigheter för vilka gällande nationella bestämmelser är tillämpliga.

Artikel 30

Filialer etablerade av försäkringsföretag i tredje land

1. Trots definitionerna i artikel 2 e, f och g och för att kunna tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden avseende en i en medlemsstat belägen filial till ett försäkringsföretag vars huvudkontor ligger utanför gemenskapen skall

- a) med *hemland* avses den medlemsstat där filialen beviljades auktorisation enligt artikel 23 i direktiv 73/239/EEG och artikel 27 i direktiv 79/267/EEG, och
- b) med *tillsynsmyndigheter* och *behöriga myndigheter* avses sådana myndigheter i den medlemsstat där filialen auktoriserades.

2. När ett försäkringsföretag vars huvudkontor ligger utanför gemenskapen har etablerat filialer i fler än en medlemsstat, skall varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av detta direktiv. De behöriga myndigheterna och tillsynsmyndigheterna i dessa medlemsstater skall sträva efter att samordna sina åtgärder. Alla rekonstruktörer eller förvaltare skall likaledes sträva efter att samordna sina åtgärder.

Artikel 31

Genomförande av detta direktiv

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den ... (*). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Nationella bestämmelser som antas med stöd av detta direktiv skall endast vara tillämpliga på rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden som vidtagits eller inletts efter den dag som anges i punkt 1. Rekonstruktionsåtgärder som har vidtagits eller likvidationsförfaranden som har inletts före den dagen skall även i fortsättningen regleras av den lag som var tillämplig på dem vid den tidpunkt då de vidtogs eller inleddes.

(*) Två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 33

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

Artikel 32

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På Europaparlamentets vägnar

...

Talman

På rådets vägnar

...

Ordförande

BILAGA

SÄRSKILT REGISTER ENLIGT ARTIKEL 10.3

1. Alla försäkringsföretag skall hos sitt huvudkontor föra ett särskilt register över de tillgångar som används för att täcka de tekniska avsättningar som har beräknats och investerats i enlighet med reglerna i hemlandet.
2. Om ett försäkringsföretag bedriver både livförsäkringsrörelse och annan försäkringsrörelse skall det vid huvudkontoret föra åtskilda register för varje slag av rörelse. I de fall då en medlemsstat ger försäkringsföretag auktorisation att täcka sådana livförsäkringsrisker och risker som anges i punkterna 1 och 2 i bilaga A till direktiv 73/239/EEG, kan medlemsstaten dock föreskriva att dessa försäkringsföretag skall föra ett enda register för hela sin verksamhet.
3. Det samlade värdet av de registrerade tillgångarna, värderade i enlighet med tillämpliga regler i hemlandet, får inte vid något tillfälle underskrida värdet av de tekniska avsättningarna.
4. Om en tillgång i registret är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, så att en del av tillgångens värde inte kan disponeras för att täcka åtagandena, skall detta noteras i registret, och det belopp som inte kan disponeras skall inte räknas med i det samlade värde som avses i punkt 3.
5. Om en tillgång som utnyttjas för att täcka tekniska avsättningar är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, utan att villkoren i punkt 4 är uppfyllda, eller om en sådan tillgång är föremål för ett äganderättsförbehåll till förmån för en borgenär eller tredje man, eller om en borgenär har rätt att kräva kvittning för sin fordran mot försäkringsföretagets fordran, skall behandlingen av en sådan tillgång vid försäkringsföretagets likvidation enligt den metod som anges i artikel 10.1 a fastställas enligt hemlandets lagstiftning, utom när artiklarna 20, 21 eller 22 är tillämpliga på tillgången.
6. Sammansättningen av de tillgångar som i enlighet med punkterna 1–5 finns förtecknade i registret vid den tidpunkt då ett likvidationsförfarande inleds, får därefter inte ändras, och inga ändringar utom korrigeringar av rena skrivfel får göras i registren, utom när den behöriga myndigheten gett sitt tillstånd.
7. Trots punkt 6 skall förvaltarna till de angivna tillgångarna lägga den avkastning som härrör från dessa samt värdet av de rena premier som har mottagits för den berörda arten av verksamhet från det att likvidationsförfarandet inleds fram till dess betalningen av försäkringsfordringarna sker eller till dess att någon överlåtelse av försäkringsbestånd sker.
8. Om behållningen av realisationen av tillgångar är mindre än deras uppskattade värde enligt registret skall förvaltarna åläggas att styrka detta för hemlandets behöriga myndigheter.
9. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter skall vidtaga lämpliga åtgärder för att se till att försäkringsföretagen fullt ut tillämpar bestämmelserna i denna bilaga.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 23 januari 1987 förelade kommissionen rådet ett förslag till direktiv om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag på grundval av artikel 47.2 i EG-fördraget.

Europaparlamentet avgav sitt yttrande vid den första behandlingen den 14 mars 1989. Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 23 september 1987. Med beaktande av dessa yttranden lade kommissionen fram ett ändrat förslag den 18 september 1989.

2. Den 10 oktober 2000, antog rådet sin gemensamma ståndpunkt enligt artikel 251 i fördraget.

II. SYFTE

För att den inre marknaden skall kunna fungera väl och för att borgenärerna skall ges ett fullgott skydd införs genom detta direktiv

- samordnade bestämmelser för att säkerställa att de rekonstruktionsåtgärder som beslutas av de behöriga myndigheterna i hemlandet och som syftar till att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet och sådana åtgärder som beslutas av personer eller organ som utsetts av dessa myndigheter för att genomföra rekonstruktionsåtgärderna, erkänns och genomförs i hela gemenskapen, och
- samordnade bestämmelser för likvidationsförfaranden för att säkerställa att dessa förfaranden, när de inletts i hemlandet, erkänns och har full effekt inom hela gemenskapen i enlighet med principerna om enhet och universalitet.

Syftet med kommissionens förslag och det ändrade förslaget var att reglera obligatoriska likvidationsförfaranden. Den gemensamma ståndpunkt som antogs av rådet har ett vidare tillämpningsområde, eftersom den också omfattar rekonstruktionsåtgärder och frivilliga likvidationsförfaranden. Rådet har inte behållit den terminologiska uppdelningen mellan olika typer av obligatoriska likvidationsförfaranden, men ståndpunkten omfattar trots det både likvidationsförfaranden som grundar sig på insolvens och sådana som inte gör det. Enligt rådets åsikt är denna utsträckning av tillämpningsområdet berättigad av det föreslagna direktivets övergripande mål att borgenärerna skall ges ett fullgott skydd och att det skall säkerställas att försäkringsbranschen fungerar väl på den inre marknaden.

De ändringar som rådet gjort berättigas också av de tydliga förändringar i regelsystemet som ägt rum under den utdragna behandlingen av det ändrade förslaget, särskilt det tredje direktivet som det hänvisas till i skäl 1. Rådet har också tagit hänsyn till utvecklingen i de parallella juridiska förfarandena när det gäller den besläktade insolvensförordningen⁽¹⁾ och den gemensamma ståndpunkten inför ett direktiv om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut⁽²⁾. Kreditinstitut och försäkringsföretag är båda undantagna från insolvensförordningen, eftersom de är föremål för särskilda åtgärder och eftersom de nationella tillsynsmyndigheterna ofta har ytterst långtgående befogenheter att ingripa. Förslaget till direktiv om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag har behandlats parallellt med förslaget om försäkringsföretag och liknande bestämmelser har införts i den mån sektorspecifika omständigheter har gjort det möjligt.

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden.

⁽²⁾ Gemensam ståndpunkt (EG) nr 43/2000 antagen av rådet den 17 juli 2000 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut (EGT C 300, 20.10.2000, s. 13).

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

III.1 Beaktande av parlamentets ändringar

Rådet har godkänt i sak alla Europaparlamentets tre ändringsförslag som också beaktades i sak av kommissionen i dess ändrade förslag.

- I artikel 6, som handlar om kraven när det gäller offentliggörande av rekonstruktionsåtgärder och artikel 14 som handlar om samma sak när det gäller likvidationsförfaranden, tas det hänsyn till att Europaparlamentet är angeläget om att beslutet offentliggörs på lämpligt sätt, utöver offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. I dessa bestämmelser, efter ändring av rådet, hänvisas det emellertid till hemlandets förfarande för offentliggörande, och när det gäller andra medlemsstater kan deras tillsynsmyndigheter när de har informerats om rekonstruktionsåtgärderna eller likvidationsförfarandena säkerställa att beslutet offentliggörs på det sätt de anser lämpligt inom respektive territorium. I skäl 20 i den gemensamma ståndpunkten betonas behovet av att beslutet offentliggörs i varje medlemsstat för sig.
- Artikel 4.2, som handlar om effekterna av rekonstruktionsåtgärder, och artikel 8.2, som handlar om effekterna av likvidationsförfaranden i andra medlemsstater, har omformulerats i samma anda som artiklarna 8 och 10 i kommissionens ändrade förslag och Europaparlamentets ändringsförslag 2 och 3. Rådet anser att ordalydelsen i artiklarna 4.2 och 8.2 är adekvat och ger det resultat som kommissionen och Europaparlamentet åsyftar.

III.2 Struktur

Beroende på förändringar av tillämpningsområdet och terminologin består artikeldelen i den gemensamma ståndpunkten av fyra nya avdelningar. I avdelning I definieras direktivets tillämpningsområde (artikel 1) och där återfinns också definitionerna av de termer som används i direktivet (artikel 2). Avdelning II handlar om rekonstruktionsåtgärder medan avdelning III handlar om likvidationsförfaranden. Avdelning IV slutligen innehåller bestämmelser som är gemensamma för rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden.

Ett särskilt register som det hänvisas till i artikel 10.3 återges i bilagan till detta direktiv.

Den gemensamma ståndpunkten skall även tillämpas på filialer till försäkringsföretag utanför gemenskapen, men dessa frågor behandlas inte i en särskild avdelning, som i det ändrade förslaget, utan i artikel 30, till vilken det hänvisas i artikel 1.2.

III.3 Skäl

Rådet har ändrat skälen i direktivet i enlighet med omformuleringen av artiklarna genom att införa nya skäl och genom att ersätta skälen i det ändrade förslaget med nya. De nya skälen inbegriper bland annat följande:

- Skäl 1 och 2 beaktar införandet av det tredje försäkringsdirektivet.
- Skäl 3 anknyter till bestämmelserna om rekonstruktionsåtgärder, medan skäl 22 handlar om förhållandet mellan de principer som gäller dels rekonstruktionsåtgärder, dels likvidationsförfaranden.

- Skäl 5 rör bestämmelser om likvidationsförfaranden i detta direktivs mening samt hanteringen av vissa fordringar som övertagits.
- Skälen 9 och 10 definierar direktivets syfte och de principer på vilka det grundar sig.
- Skälen 23, 24, 25 och 26 hänför sig till tillämplig lag och här följer den gemensamma ståndpunkten mönstret i insolvensförordningen genom att den innehåller några bestämmelser om lagkonflikter.

III.4 *Avdelning I – tillämpningsområde och definitioner*

I artikel 1 fastställs direktivets tillämpningsområde. Liksom i det ändrade förslaget omfattar tillämpningsområdet rekonstruktionsåtgärder och frivilliga likvidationsförfaranden. I denna artikel fastställs också att direktivets tillämpningsområde utsträcks till att gälla rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden för filialer till försäkringsföretag inom gemenskapens territorium där huvudkontoret ligger utanför gemenskapen.

En särskild artikel 2 med definitioner har lagts till av rådet.

III.5 *Avdelning II – rekonstruktionsåtgärder*

Denna avdelning har lagts till av rådet för att reglerna i syfte att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet skall kunna samordnas och för att de beslut som fattas av personer eller organ som utsetts av myndigheterna till att genomföra rekonstruktionsåtgärderna skall erkännas och genomföras i hela gemenskapen. Huvuddragen i artiklarna i denna avdelning är följande:

Artikel 3 har lagts till för att begränsa direktivets räckvidd till de rekonstruktionsåtgärder som fastställs i artikel 2 c och som skall påverka redan befintliga rättigheter som innehas av en annan part än försäkringsföretaget. I skäl 3 förklaras det dessutom att de åtgärder som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 73/239/EEG och artikel 24 i direktiv 79/267/EEG skall omfattas av direktivets räckvidd, under förutsättning att de överensstämmer med villkoren i definitionen om rekonstruktionsåtgärder.

I artikel 4 stipuleras det att enhets- och universalitetsprincipen skall gälla för rekonstruktionsåtgärder. Endast de behöriga myndigheterna i hemlandet har befogenhet att fatta beslut om åtgärder som skall få verkan i hela gemenskapen. I denna artikel föreskrivs även tillämpningen av hemlandets lagar, förordningar och förfaranden, och undantag från detta fastställs i artiklarna 19–26.

I artiklarna 5–7 införs krav på information mellan myndigheterna samt krav på offentliggörande och information till borgenärer och andra berörda parter. Rådet har fäst stor vikt vid att se till att de berörda parterna skall bli informerade om rekonstruktionsåtgärderna, men har lämnat avgörandet till de nationella myndigheterna i vissa fall.

Genom artikel 6 inrättas en skyldighet för den berörda myndigheten eller personen att offentliggöra ett beslut om en rekonstruktionsåtgärd enligt det förfarande för offentliggörande som föreskrivs i hemlandet, och att i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett utdrag ur den handling där åtgärden fastställs. Enligt punkt 1 överlämnas det till tillsynsmyndigheterna i andra medlemsstater än hemlandet att avgöra på vilket sätt det skall säkerställas att ett beslut offentliggörs efter det att de har informerats om detta i enlighet med artikel 5.

När rekonstruktionsåtgärder endast påverkar personer i deras egenskap av aktieägare, delägare eller anställda i ett försäkringsföretag, skall kraven på offentliggörande enligt artikel 6 endast gälla i den utsträckning som stipuleras i den lag som är tillämplig på rekonstruktionsåtgärder (hemlandets lag). De behöriga myndigheterna skall avgöra hur de berörda parter som har påverkats av dylika rekonstruktionsåtgärder skall bli informerade i enlighet med den relevanta lagstiftningen.

Genom artikel 7 inrättas en skyldighet för hemlandets myndigheter att informera kända borgenärer i andra medlemsstater när hemlandets lag kräver en anmälning av fordringar för dess erkännande, eller om det krävs obligatorisk information om en rekonstruktionsåtgärd till nationella borgenärer. Genom denna artikel likställs borgenärer i andra medlemsstater beträffande rätten att anmäla fordringar eller framföra synpunkter. Det hänvisas till förfarandena enligt artiklarna 15–17 för likvidationsförfaranden.

III.6 Avdelning III – likvidationsförfaranden

I motsats till kommissionens ändrade förslag gäller den gemensamma ståndpunkten både frivilliga och obligatoriska likvidationsförfaranden, liksom likvidationsförfaranden som grundas eller inte grundas på insolvens. Rådet har inte heller behållit skillnaden mellan normala och särskilda obligatoriska likvidationsförfaranden och har inte i den gemensamma ståndpunkten infört några bestämmelser om det faktiska förfarandet för en likvidation. De viktigaste delarna i denna avdelning är följande:

I artikel 8 stipuleras det att enhets- och universalitetsprincipen skall gälla för likvidationsförfaranden. I den anges även krav på information till tillsynsmyndigheterna.

I artikel 9 fastställs tillämpningen av hemlandets lagar och andra författningar om inte annat anges i artiklarna 19–26. Med insolvensförordningen som förebild ges i punkt 2 en icke uttömmande förteckning över frågor som skall avgöras genom hemlandets lagstiftning.

Det bör noteras att trots att artikel 9.2 h innehåller den företrädesordning som skall avgöras genom hemlandets lagstiftning, krävs det i den gemensamma ståndpunkten att försäkringsfordringar skall ha förmånsrätt i enlighet med artikel 10.

I artikel 10 anges två alternativa metoder för medlemsstaterna för att se till att försäkringsfordringar har förmånsrätt framför andra fordringar. Medlemsstaterna skall antingen kräva att försäkringsfordringar har absolut förmånsrätt framför andra fordringar, men endast med beaktande av tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna, eller ange att en eller flera av de fyra typer av fordringar som anges i artikel 10.1 b prioriteras högre än alla försäkringsfordringar.

För de medlemsstater som väljer absolut prioritering av försäkringsfordringar ställs det i artikel 10.3 krav på att bibehålla ett register, enligt bilagan till detta direktiv, över de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna. För de medlemsstater som väljer att ge förmånsrätt till de andra förtecknade fordringarna, fastställs det i artikel 12 krav på att täcka de fordringar som kan få förmånsrätt framför försäkringsfordringar genom tillgångar som nämns i det tredje direktivet (artikel 21).

Genom artikel 11 ges hemlandet möjlighet att inte bevilja de fordringar som har lagts fram genom garantisystem, som är etablerade i hemlandet och till vilka försäkringsfordringar har övergått, förmånsbehandlingen för försäkringsfordringar enligt artikel 10.1.

I artikel 13 anges det att om ett likvidationsförfarande inleds avseende ett försäkringsföretag skall försäkringsföretagets auktorisation återkallas, utom i den utsträckning det är nödvändigt för likvidationsförfarandet. Kommissionens ändrade förslag innehöll en bestämmelse (artikel 4) genom vilken ett företag vars auktorisation återkallas automatiskt skall gå i likvidation. Denna bestämmelse har inte införts i den gemensamma ståndpunkten, eftersom den överläter åt hemlandet att reglera likvidationsförfarandet.

Genom artikel 14 inrättas en skyldighet för den berörda myndigheten eller personen att offentliggöra ett beslut att inleda likvidationsförfaranden i enlighet med det förfarande för offentliggörande som föreskrivs i hemlandet och att i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett utdrag ur beslutet. Tillsynsmyndigheterna i andra medlemsstater får, efter att ha informerats om likvidationsförfarandet, säkerställa att beslutet offentliggörs på det sätt de anser lämpligt (som artikel 6 beträffande rekonstruktionsåtgärder).

I artikel 15 stipuleras skyldigheten för de berörda myndigheterna i hemlandet, förvaltaren eller en person som har utsetts för likvidationsförfarandet, att informera kända borgenärer i andra medlemsstater än hemlandet. Punkt 2 innehåller detaljerade krav på innehållet i underrättelsen, medan frågorna om språk och blanketter för underrättelsen behandlas i artikel 17. Dessa krav gäller även när borgenärer i andra medlemsstater skall informeras om rekonstruktionsåtgärder enligt artikel 7.1.

I artikel 16 anges att en borgenär som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet är likställd med borgenärer i hemlandet när det gäller att anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar. I denna artikel finns också, i punkt 3, bestämmelserna om förfarandet för att anmäla fordringar.

I artikel 17.1 anges krav beträffande språk och blanketter som skall användas för underrättelsen enligt artikel 15. Huvudregeln är att informationen i underrättelsen skall lämnas på det/de officiella språket/språken i hemlandet, men en blankett med en gemensam rubrik på alla gemenskapsspråken skall användas. För borgenärer med försäkringsfordringar skall emellertid informationen lämnas på något av de officiella språken i den medlemsstat där borgenären har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte.

I artikel 17.2 anges dessutom att en borgenär i en annan medlemsstat än hemlandet får använda något av de officiella språken i sitt land för att lämna en fordran eller inkomma med synpunkter. Handlingen skall dock ha en relevant rubrik på något av hemlandets officiella språk.

Artikel 18 innehåller en skyldighet för förvaltare att på lämpligt sätt hålla borgenärerna regelbundet informerade, särskilt om hur likvidationen fortskrider. Det finns även en bestämmelse som ger medlemsstaternas tillsynsmyndigheter möjlighet att kräva information från hemlandets tillsynsmyndigheter.

III.7 Avdelning IV – gemensamma bestämmelser för rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden

Denna avdelning handlar delvis om lagval och delvis om administrativa frågor och definitionsfrågor som är gemensamma för rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden.

Artiklarna 19–26 innehåller undantag från den allmänna principen om att tillämpa hemlandets lagstiftning som anges i artikel 4 vid rekonstruktionsåtgärder och i artikel 9 vid likvidationsförfaranden. När rådet formulerade utkastet till dessa undantag fann man det lämpligt att inbegripa bestämmelserna för relevanta bestämmelser i konventionen om insolvensförfaranden eftersom det vid bestämningen av tillämplig lag i de fall som anges i dessa artiklar inte finns något tvingande skäl att behandla försäkringsföretag på annat sätt än andra företag.

I artikel 19 föreskrivs det att följderna av rekonstruktionsåtgärderna och likvidationsförfarandena för anställningsavtal, avtal som ger nyttjanderätt till eller rätt att förvärva fast egendom och om rättigheter till fast egendom, fartyg eller luftfartyg skall regleras av den medlemsstatslag som är tillämplig på dessa avtal och rättigheter. Andra frågor som hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas, samt företrädesordningen avseende sådana avtal och rättigheter bör avgöras av hemlandets lag enligt i motsvarande skäl 25.

Artikel 20 påverkar inte tredje mans (och borgenärs) sakrättsliga skydd vad avser försäkringsföretag på en annan medlemsstats territorium vid den tidpunkt då likvidationsförfarandena eller rekonstruktionsåtgärderna inleds. Artikeln innehåller en icke-uttömmande förteckning över sakrättsligt skydd enligt artikeln och i den nämns uttryckligen, för att också omfatta företagsinteckningar, rättigheterna som kan göras gällande gentemot tredje man och som har upptagits i ett offentligt register enligt vilket sakrättsligt skydd enligt artikeln kan erhållas.

I artikel 21 föreskrivs det att inledandet av rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden med avseende på ett försäkringsföretag inte påverkar säljarens äganderättsförbehåll när försäkringsföretaget förvärvar en tillgång, och det skall inte hindra köparen från att erhålla äganderätt om försäkringsföretaget säljer egendom (och då leveransen har ägt rum) om tillgången när förfarandena inleds är belägen inom territoriet i en medlemsstat annan än den stat där förfarandet inleddes.

I artikel 22 stipuleras det att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande som inleds inte påverkar borgenärs rätt att kvitta sina fordringar mot försäkringsföretagets fordringar om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsföretagets fordran.

I artikel 23 föreskrivs ytterligare en dispens för hemlandets lagstiftning genom att rättigheter och skyldigheter som parterna har på en reglerad marknad (med eventuellt undantag för sakrättsligt skydd) underkastas den lag som är tillämplig på den marknaden.

Artiklarna 20–23 innehåller alla en bestämmelse som innebär att de inte får påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l. Detta innebär att hemlandets lagstiftning skall tillämpas på dessa åtgärder. I artikel 24 sätts dock gränser för tillämpningen av hemlandets lagstiftning enligt artikel 9.2 l. Nämnda bestämmelse skall alltså inte tillämpas när en person som har dragit fördel av en rättshandling som skadat samtliga borgenärer kan bevisa att nämnda handling omfattas av lagen i en annan medlemsstat än hemlandet och att denna lag i det aktuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan mot handlingen. Detta innebär att talan mot handlingen också måste vara möjlig enligt den tillämpliga lagen.

Trots att denna artikel av praktiska skäl återfinns i avdelning IV bör det noteras att artikel 24 och bestämmelserna i artiklarna 20–23 som det hänvisas till i föregående stycke endast gäller likvidationsförfaranden, eftersom artikel 9.2 l endast gäller dessa.

Syftet med artikel 25 är att skydda tredje mans förvärv av fast egendom, fartyg, luftfartyg eller värdepapper i ett läge då ett försäkringsföretag förfogar över dessa tillgångar efter att ha inlett likvidationsförfaranden eller vidtagit rekonstruktionsåtgärder. I artikeln fastställs det att åtgärdens giltighet skall regleras av lagen i den medlemsstat på vars territorium den fasta egendomen är belägen eller som är ansvarig för registret, kontot eller systemet.

I artikel 26 fastställs det att verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande på en pågående rättegång beträffande egendom eller rättigheter som försäkringsföretaget inte längre förfogar över uteslutande skall regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår.

Artikel 27 innehåller bestämmelser om rekonstruktörer och förvaltare. Deras utnämning skall styrkas genom en vidimerad kopia av utnämningsbeslutet eller annat intyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna i hemlandet. Universalitetsprincipen skall också tillämpas på rekonstruktörer och förvaltare, så att dessa i hela gemenskapen kan utöva samma befogenheter som de är berättigade att utöva i sitt hemland. En rekonstruktör eller en förvaltare skall vid utövandet av sina befogenheter följa lagstiftningen i de medlemsstater på vilkas territorium han ämnar agera, särskilt när det gäller avyttring av tillgångar och information till arbetstagarna, trots att dessa befogenheter för det mesta regleras av hemlandets lagstiftning. Det har särskilt angetts att befogenheterna inte får omfatta användandet av tvång eller rättsliga förfaranden.

I artikel 28 ges rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person som har befogenhet till detta i hemlandet rätt att begära att ett likvidationsförfarande eller en rekonstruktionsåtgärd skall registreras i relevanta register. Registreringskostnaderna skall anses som kostnader och utgifter för förfarandet.

I artikel 29 fastställs krav på tystnadsplikt, som gäller alla personer som skall ta emot eller lämna information som ett led i informationsförfarandena enligt artiklarna 5, 8 och 30, genom hänvisning till de relevanta bestämmelserna i det tredje direktivet, men med undantag av rättsliga myndigheter för vilka gällande nationella bestämmelser är tillämpliga.

Artikel 30 innehåller särskilda bestämmelser om filialer etablerade av försäkringsföretag i tredje land inom gemenskapen. I det ändrade förslaget behandlas dessa filialer i en särskild avdelning med parallella bestämmelser som är identiska med dem som är tillämpliga på gemenskapsföretag. I den gemensamma ståndpunkten är dock gemenskapsfilialer från försäkringsföretag i tredje land direkt underkastade, enligt artikel 1.2, samma bestämmelser som gemenskapens försäkringsföretag. Syftet med artikel 30 är därför att fastställa tolkningsregler för vissa relevanta definitioner i artikel 2. Med *hemland* avses alltså den medlemsstat där filialen beviljades auktorisation enligt artikel 23 i direktiv 73/239/EEG och artikel 27 i direktiv 79/267/EEG och med *tillsynsmyndigheter* och *behöriga myndigheter* avses sådana myndigheter i den medlemsstat där filialen auktoriserades.

I artikel 30 anges dessutom att om ett försäkringsföretag vars huvudkontor ligger utanför gemenskapen har etablerat filialer i fler än en medlemsstat, skall varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av direktivet. Skulle det exempelvis finnas samverkande likvidationsförfaranden och rekonstruktionsåtgärder för filialerna, bör de behöriga myndigheterna och tillsynsmyndigheterna i dessa medlemsstater uppmanas att samordna sina åtgärder. En liknande bestämmelse skall tillämpas på alla rekonstruktörer och förvaltare.

Artiklarna 31–33 innehåller normala genomförandebestämmelser. Rådet har fastställt att direktivet endast skall tillämpas på de likvidationsförfaranden och rekonstruktionsåtgärder som har inletts eller vidtagits efter det datum som har fastställts för medlemsstaterna att genomföra detta direktiv. Således skall direktivet inte tillämpas retroaktivt.

IV. SLUTSATS

Rådet anser att den gemensamma ståndpunkten fullt ut uppfyller målen i kommissionens ändrade förslag och skapar ett system som huvudsakligen bygger på principerna om enhet och universalitet, samt på andemeningen i parlamentets ändringsförslag, bl.a. genom att stärka borgenärernas möjligheter att få information. De ändringar som har införts av rådet med fullt stöd från kommissionen, går ännu längre när det gäller att främja målen i det ändrade förslaget och tar vederbörlig hänsyn till utvecklingen i den hithörande rättsliga miljön under den utsträckta granskningstid som rådet har haft.
